

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 3. ÉVFOLYAM 7-8. SZÁM • 2006. JÚLIUS-AUGUSZTUS

„Aratásra érett már...”

Istentiszteleteinken egyik gyakran használt régi, kedves énekünk az új énekeskönyvben a 182. Az 1700-as évek végén vagy az 1800-as évek elején íródott, tehát lehet vagy 200 éves.

„Isten szava terjedj szét,
Áraszd el a föld színét,
Hogy mindenütt minden nép
Ismerjen meg mielebb.”

A 2-5 versek is Lélektől ihletett üzenetek, most mégis a 6. versszakot idézem:

„Aratásra érett már
A fehérlő láthatár.
Isten szava terjedj szét,
Nyerd meg minden nép szívét!”

A ringó szőke búzamezők látványa ihlette a különösen költői első mondatot: „Aratásra érett már a fehérlő láthatár”.

Ez a kép fogad bennünket mostanában, ha akár csak néhány tíz kilométerre elhagyjuk a zajos és lassan elviselhetetlen városokat. Érik az élet vagy már be is érett, folyik az aratás. Hagyományosan, kaszával, már csak az aratóversenyeken, nosztalgiaiából. A kombájnok zaja mintha megtörné a varázst, pedig tudjuk, mekkora terhet vesznek le ezek a monstrok a gazdálkodók válláról. Lassan persze már gazdálkodásról sincs szó. Néptelenednek a falvak, kényszergazdálkodnak még néhányan, de az „iparszerű termelés” megfojtja a kis családi gazdaságokat. Jórészt idegen kézbe kerültek a termelőeszközök is, most folyik a föld, az alattunk lévő ország végkiárusítása.

Az aratási ünnep az egyik legnagyobb ünnepkör, a hetek ünnepe volt. Most azonban nem erről akarok írni. A Bibliában az aratásnak több átvitt értelme is van. Ezek közül kettőt emelek ki: az egyik a lélekmentés, az evangélizáció, a másik az ítélet.

Nézzük először a lélekmentést! Mt 9:37-38-ban Jézus ezt mondja: „Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.” Jn 4:35-36-ban pedig ezt mondja: „Emeljétek fel szeméiteket, és lássátok meg a tájakat, hogy már fehérek az aratásra. És aki arat, jutalmat nyer...” A megoldás pedig az ima: „Kérjétek azért az aratás Urát!” A hangsúly azon van, hogy az Úr adjon aratókat, több aratót.

Az egyházak, a gyülekezetek nagy-nagy hibája, hogy nem veszik észre a fehér gabonamezőket és hagyják, hogy kiperegjen a szem. Ideje van az aratásnak. A zöld kalász éretlen, de az otthagyt elhullajtja a magot. Az óvatoskodó evangélista elveszíti az alkalmat, a gyorsalkodó pedig csiraképtelen, éretlen, azaz használhatatlan „terméshez” jut. Egyik rosszabb, mint a másik...

Az érett gabonamezők Istentől küldött aratókért kiáltanak és nem önjelölt, hozzá nem értő, csak beszélni tudó, de dolgozni képtelen bérmunkásokért. Ez utóbiból van bőven – minden egyházban. Úrküldte munkásból van kevés. A szakszerűtlen „béres-aratás” nyomán zöld kalászok kerülnek a kévékbe, miközben a túlérlett mag a földre pereg haszontalanul. A lélekmentés, a „lélek-aratás” szakmunka, hivatás, küldetés. Csak olyanok végezzék, akiket maga Isten képzett ki erre, és akiknek „bizonyítványán” ott van a Szentlélek pecsétje.

Az aratás a Bibliában az ítéletet is jelenti. Máté evangéliumában a 13. rész két példázatot tartalmaz az Isten országáról. Az első a magvetőről szól, majd közvetlenül ez után a búzáról és a konkolyról beszél Jézus. A búza a hívőket jelképezi, az ellenség által vetett konkoly pedig a gonoszokat. Amikor a Gazda szolgálai lelke-

Konkoly

Úgy volt az régen is, mint napjainkban!
Aki magot vet, vigyáz rá nagyon:
Csak tiszta búza kerüljön a földbe,
Hogy a termés jó kenyeret adjon.

Miért van az, hogy a búzatáblában
Mégis annyi gyomnövény megerterm?
Valaki titkon konkolymagot szór szét?
Az ellenség! – így mondtad, Mesterem.

Hát még a lelki mezőn mennyi konkolyt
Hint szét a sátán! És felnő a gaz.
Tépnénk, szagatnánk, de te visszatartasz:
Hagyjátok, hisz sérülne sok igaz!

Hadd nőjön együtt mind az aratásig!
Mert eljön majd a végső alkalom,
Mikor a hitvány konkoly tűzben ég el.
A búza csűrbe jut „ama napon”.

Gerzsenyi Sándor

sen indulnának a konkoly összegyűjtésére, az Úr visszatartja őket, és arról beszél, hogy az aratásig kell, hogy ez a kettő együtt nőjön és majd csak akkor válogatják szét az aratók. A magyarázatból (Mt 13:36-43) kiténik, hogy „az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok.”

Még egy igére hadd utaljak a Jelenések könyvéből (14:15)! Nagy fehér felhőn megérkezik az Ember Fia. A fején arany korona, a kezében éles sarló. Az angyali szózat pedig ezt mondja: „Ereszd neki a sarlódat, és arass, itt az aratás órája, mert beérett az aratnivaló a földön!”

Istentiszteleteink végén jó ideje „divat” a kétség kívül biblikus „zárszó”: „Az Úr közel!” – és a gyülekezet válasza: „Jövel, Uram, Jézus!” Vajon hányan gondolják komolyan az igehirdetők közül, hogy közel van az Úr visszajövetele? – És hányan a gyülekezetből, hogy jöjjön mielőbb? Fontos a tradíció, a liturgikus elemek, de sokkal fontosabb az idők jeleinek fölismerése, a lelki látás, meglátni az aratásra érett fehérlő láthatárt, az evangéliumra, a jó hírre váró sóvárgó embereket, és az Úrhoz vezetni őket. Amennyivel közelebb van hozzánk az Úr visszajövetele, mint az apostolokhoz volt, annyival aktívabban, lelkesebben kellene az elveszettek felé fordulnunk. Úgy tűnik, hogy ennek pontosan az ellenkezője igaz. Persze kell plántálni, öntözni, de mit ér mindez, ha épp a „beta-kerítés” az aratás hiányzik?!

Hadd fejezzem be egy másik ének szövegével ezt az elmélkedést (BGYÉ 496, dr. Gerzsenyi László):

„Aratókat hív az Úr,
 Érett határ már virul;
 Jöjj, hű munkás, állj elő,
 Íme, vár e dús mező!

A büntenger árja nagy.
 Emberhalász, merre vagy?
 Igehálód mélyre vedd,
 Hogy a bűnöst megmenthesd!

Örködj jól Sion falán,
 Meg ne lepjen a Sátán!
 Fáradtságot félre tégy,
 Krisztusodtól erőt végy!

Legfőbb Pásztor, ó, jövel,
 Vezesd szolgálád erőddel,
 Híven tegye munkáját,
 S nyerjen nálad koronát!

– Dr. Almási Mihály –

JUBILEUMI ELŐZETES

120 éves a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet

1886-ban *Meyer Henrik* testvér vezetésével alakult meg az Erzsébetfalvai Baptista Gyülekezet a Nagyszalontáról ideköltözött *Csete Lajos* és felesége (szül. *Csabai Zsuzsanna*) otthonában a Posta u. 4. szám alatti tizenkét lakásos bérházban.

Csete Lajos és felesége a *Tóth Mihály* testvér által pástorolt nagyszalontai gyülekezetben fogadta el az Urat 1876-ban.

Köztudott, hogy *Kornya Mihály* és *Lajos János*, *Novák Antal* bibliaárus bizonyágtétele nyomán tért meg Nagyszalontán. Ők (nyolc társukkal együtt) 1875-ben Gyulán merítkeztek be a Fehér-Körösben. *Lajos János* hamarosan Dabra költözött (ma Dab és Dömsöd egy település Dömsöd néven) és innen irányította a missziót nagy területen, miközben a Soroksári úti Fegyvergyárban dolgozott, mint fegyvermester, ahogy akkor nevezték: „puskamíves”.

Csete testvér az ő buzdítására költözött Pesterzsébetre – az akkori Erzsébetfalvára, és neki is a Fegyvergyárban talált munkát *Lajos János*.

Nem folytatom a történetet, hisz hamarosan megjelenik a gyülekezet krónikája, amelyben részletesen szólunk minderről.

Gyülekezetünk előljárósága 2006. június 6-án úgy határozott, hogy a jubileumi évben a hálaadó napon gyülekezeti CD-bemutatóval egybekötve kezdjük meg az emlékezés-sorozatot **október 8-án**, a jubileumi ünnepre pedig **november 12-én** kerül sor.

A gyülekezetünk zenei életét bemutató CD fölvételei júniusban befejeződtek és hamarosan kezdődik a gyártás. A jubileumi emlékkönyv szerkesztési és kiadói munkái is előrehaladott állapotban vannak. Készül továbbá egy CD-képtár, mintegy 2000 fotóval, valamint 2 DVD, melyeken a gyülekezethez kapcsolódó kép-, hang- és film-anyag lesz feldolgozva.

Arra kérjük a volt erzsébetieket – bárhol is éljenek, határainkon innen vagy túl –, jegezzék be naptárjukba e két dátumot:

2006. október 8. Jubileumi hálaadó istentisztelet, CD-bemutatóval
2006. november 12. jubileumi ünnep, könyv- és DVD-bemutatóval.

A jelzett alkalmakon természetesen nem csak a volt erzsébetieket várjuk szeretettel, hanem minden érdeklődőt is. Legyen az emlékezés erőforrás a jelenben és Lélek-vezette bátorítás a jövőre nézve!

Dr. Almási Mihály
 lelkipásztor

Jó Pásztor Szerkesztőségnek

Kedves Testvérek!

Örömmel olvastuk a Rusz Demeter testvéréről, lelkipásztorunkról írt cikket. Mi is Isten iránti hálával emlékeztünk meg róla, e sorok olvasása által. Az Úr gondoskodott itt a Kőrösvidéken olyan szolgáról, aki a kulturális, nyelvi áthidalás által is egyesítő szeretettel ölelte át hosszú évtizedeken át a magyar és román testvériséget kitartó hűséges szolgálatával. Mint a cikkből is kitűnt, életét valóban a kegyelem, a gyakorlatosság mellett az egyszerűség és mély bibliaismeret jellemezte. A humor és a türelem mindig sajátos módon jelen volt szolgálatpalettáján.

Gyülekezetünk, valamint a Rusz bácsi barátai és szimpatizánsai nevében e sorok által hadd köszönjem meg a Jó Pásztor Szerkesztőségnek és a cikk írójának figyelmességét, nemes szolgálatukat, a nagyszerű megemlékezést.

Kívánok mennyei áldást, az Úr Jézus Krisztus kegyelmét és békességét életükre, szolgálatukra!
 Kétegyháza, 2006. 07.06.

Bódis László, lelkipásztor

Ajándékkönyv akció gyerektáboroknak

A Jó Pásztor Alapítvány kuratóriuma úgy döntött, hogy 2006 nyarán több mint fél millió forint értékben evangéliumi gyermek és ifjúsági könyveket ajándékoz olyan magyar gyerekeknek, akik hazai gyerektáborokban töltenek legalább egy hetet. Magyarországon a Budapesti Missziókerület, illetve a Kegyelem Alapítvány által szervezett Tahis Tini- és Gyermekhét, a cinkotai angol nyelvű gyerektábor és a Pányoki gyerektábor résztvevői kaptak eddig ajándékkönyveket.

ÉLETUTAK

Egy forró nyári délelőttön látogattam meg Rácz testvéreket székesfehérvári otthonukban. A világos, tiszta, tip-top kis lakásban az Úr idős szolgálója ágyhoz kötött, de kiegyensúlyozottan, élő reménységgel tölti élete napjait szerető felesége példás gondoskodásában. Készséggel tett bizonyosságot az elhívó Úr mindaddig megtapasztalt kegyelméről.

Ósi baptista családból származom. Anyai ükszüleim a Hajdúböszörményi Baptista Gyülekezet alapító tagjai voltak. A nagyszüleim anakidején följánlották földjük egy részét, hogy a termőföld alatt lévő agyagból ésségék a téglát az imaházépítéshez. Az édesapám is hívő ember volt, az első világháború végéig csendőrként dolgozott. A trianoni tragédia után válaszút elé állították: csendőr lesz vagy szektás? Ő ragaszkodott a hitéhez, és földalta a biztos állást, és műbútorasztalosként dolgozott tovább.

1920. november 18-án születtem Hajdúböszörményben első gyermekként egy háromgyerekes családba. Gyerekkoromtól kezdve jártam imaházba. Édesapám sajnos korán meghalt. Egyszer az állatoknak hoztunk a mezőről zöldtakarmányt. Engem is magával vitt, öt éves voltam ekkor. Hazafelé a megrakott kocsival jöttünk, és az akkor még nagyon ritka jármű, egy motorbicikli ment el mellettünk. A szokatlan zajtól a lovak megijedtek és egy mély árokba borultunk. A felfordult kocsin lévő zöldtakarmány engem megvédett, de az édesapámat a megvadult lovak halálra taposták. Csak ennyit hallottam: „Isten veled, fiam!”. Édesanyám épp a negyedik gyermekkel volt várandós, a kisbaba is hamarosan meghalt. Özvegyen nevelte három gyermekét.

– Milyen volt a Hajdúböszörményi Gyülekezet akkoriban?

Hatalmas volt, a szó egyszerű értelmében. A négyszáz tagú gyülekezetben 300 gyerek is volt – különösen karácsony táján. Családunk anyagi körülményei miatt –15 éves koromban – Újfehértóra kerültem Nagy Zsigmond lelkipásztor testvér szüleinek gazdaságába kiségitőnek. Ők nagyon komoly hívő emberek voltak, szinte családtagként fogadtak, végül tényleg az is lettem... 1938. április 13-án, húsvét hétfőjén Salay testvér merített be Nyíregyházán, Újfehértó akkor oda tartozott.

– Hogyan történt a szolgálatra elhívása?

Fiatalkori álmom volt, hogy lelkipásztor szeretnék lenni. Juhász Tivadar bácsi gyerekkoromban került Hajdúböszörménybe, és nagyon

Rácz István

tetszett az, ahogy végezte a szolgálatot. Vasárnap szétosztotta köztünk azokat a gyümölcsöket, terményeket, amit hétközben odavittek neki a testvérek. Tetszett, hogy ilyen is lehet egy prédikátor. Bemerítkezésem után visszakerültem Hajdúböszörménybe, ott bekapcsolódtam a gyülekezeti munkába, vasárnapi iskolai tanító lettem. 20 évesen kétszer is felvételiztem a szemináriumba, de ekkor már háborús idő volt, és a kultuszminiszter felmentése híján katonai szolgálatra kellett bevonulnom. A tényleges katonai szolgálat végén le sem szereltek, azonnal vittek a keleti frontra. Híradós, műszaki alakulatnál teljesítettem szolgálatot, mindig a tűzvonal közelében, ahol a telefon- és rádióvonalat kellett kiépíteni. Állandó halálos veszedelemben forogtam. Többször felrobbant a gépkocsink, máskor a bennünket szállító vonat. Egyszer egy akna vágódott be egy óriási telefonoszlopba, amelyen éppen dolgoztam, ott lógtam vagy ötven pár dróttal, és ha megmoccantam, azonnal lóttek. Meg kellett várnom a sötét éjszakát, és akkor tudtam csak lejönni mászóvással szép lassan, óvatosan.

Ahogy a háború más irányt vett, vonultunk vissza, Dunántúlon voltunk már, amikor fogságba estem, és kerültem vissza a Szovjetunióba, Besszarábiába. Ez a fogság 11 hónap volt. A temetkezési századhoz osztottak be. Hetenként temettünk tömegsírokba, de mindig csak éjszaka. Így akarta eltitkolni a táborvezetőség a bányában kemény munkára fogott, gyenge ételen tartott foglyok pusztulását. Hamarosan tífuszba estem én is, legyengültem, és 1945 szeptemberében jöttem haza a fogságból. 26 éves voltam ekkor. A következő év decemberében kötöttem házasságot Nagy Eszterrel, (az ő gazdaságukban voltam kiségitő gyerekkoromban). A feleségem tüdőbeteg lett, s mivel nem voltak megfelelő gyógyszerek, 1947 májusában meghalt.

Ekkor, 27 évesen jelentkeztem újból a Szemináriumba, mert felújult bennem a régi vágy, miközben a gyülekezetben előjárósági tag voltam, imaóra vezető és igehirdető, körzetbe jártam Balmazújvárosba ígét hirdetni. Azonnal felvételt nyertem. A gimnáziumot is elkezdtem párhuzamosan, de nem bírtam a 24 tantárgyat együtt, miközben gyászoltam. Az évfolyamot 18-an kezdtük, de 1951-ben csak 9-en végeztük el a tanulmányokat: Ács András, Boros Gergely, Erdélyi Lajos, Gulyás József, Jóföldi István, Marsal János, Mizerák Sándor, Szebeni Olivér és jómagam. Már csak négyen vagyunk az élők sorában.

– Mi volt az oka a 9 fő lemaradásának?

Ez a háborús évek egyik jelensége volt. Többen voltak olyanok, akik nem elhivatásból jöttek az intézménybe, hanem háború utáni bűvőhely volt számukra a Szeminárium. Az ilyenek már az első évben kimaradtak, vagy eltanácsolták őket.

– Mikor tetszett Marika névvel összeházasodni?

1951. augusztus 2-án volt a házasságkötésünk, együtt indultunk a missziómezőre. Feleségem, Barkó Mária, édesapja Vámospercsen volt tíz évig lelkipásztor, aki túszfogoly lett 49 évesen, amikor a civileket összeszedték '45 januárjában a málenkij robotra. Sajnos, ő sohasem tért haza.

– Az ötvenes években hogyan történt egy lelkipásztorhívás, és hol kezdte a szolgálatot?

Lehetőséget biztosítottak a negyedik év végén úgynevezett ismerkedésre. Így jutottam el többek között a Vésztői Körzetbe is, ahol kölcsönös elfogadás után 1951–54-ig végeztem a szolgálatot. Itt avattak lelkipásztorrá 1951. december 16-án. Körzeti állomás volt még Csökmő, Darvas és Iráz községek. Elégge szétzilált állapotban vettem át a gyülekezeteket, és az évekkel korábban történt megrázkódtatást nem tudták kiheverni. Okányhoz csatlakoztak, és egészen elnéptelenedtek hosszú időre.

Második szolgálati helyem 1954–1965-ig a Békéscsabai Gyülekezet volt. Ide tatózott még Csorvás is. A Békéscsabai Gyülekezet kétnyelvű (magyar–szlovák) volt, de négy nemzetiség élt együtt. Magyarok, tótok, románok és szerbek. Az igehirdetés magyar nyelven folyt, ezt mindenki megértette, de a testvérek az anyanyelvükön imádkoztak. Ezt a gyülekezetet is megtört állapotban vettem át, alig 50 taggal, mivelhogy több mint százan települtek át nem sokkal előtte Szlovákiába. Évenként volt bemerítés, és 11 év után 102 tagja lett a gyülekezetnek. A gyülekezet gyermekei hitre jutottak – kevés kivétellel – és kívülről is tértek meg néhányan. Hálásan gondolok vissza Betkó János gyülekezetvezető testvérré, aki egy áldott második ember volt a

gyülekezetben. Nagy tisztelettel volt a lelkipásztor iránt, mindig lehetett rá számítani, és ez nagyon nagy segítséget jelentett nekem.

Volt egy szükséghelyzet is. A megfogyatkozott gyülekezettől kapott illetményt pótolni kellett, ezért Oláh György testvér, újkígyósi gazdálkodó földjén vállaltam részes munkát. Együtt arattunk, és emlékszem, hogy '56 legkritikusabb napjaiban is együtt végeztük a be-takarítást.

Amikor Békéscsabára költöztünk, az imaház udvarát rögtön beültettem gyümölcsfákkal, szőlővel, és virágkertet csináltam az utcán. Ez utóbbiért a várostól még kitüntetést is kaptam. Egyébként minden szolgálati helyünkön külön igényem volt arra, hogy ott, ahol lakunk, az imaház környékét rendbe tegyem. Ez azt hiszem, a véremlen volt. Törökszentmiklóson ugyanez megtörtént.

– *Tehát a harmadik szolgálati hely Törökszentmiklós. Nem volt ez túl nagy kiterjedésű körzet az előzőhöz képest?*

Hét gyülekezet (Törökszentmiklós, Dévaványa, Mezőtúr, Túrkeve, Tiszagyenda, Tiszavárkony, Tiszaroff), és hat szórvány (Tiszatenyő, Kunhegyes, Nagyrév, Tiszakécske, Újbög, Szandaszőlős) 1965–1973-ig. Minden szolgálati hely váltásnál az Úr vezetését tapasztaltuk, így tőle vettük a törökszentmiklósi nagy körzetet is. Sokat építkeztünk az Úr háza körül mindenütt.

Itt is kellett egyéb munkát vállalnom, és ott volt a nagy kert. De érdemes volt foglalkozni azzal is, mert megvenni a zöldséget, gyümölcsöt, amúgy nehéz lett volna. Ekkor már megvolt mindhárom gyermekünk István (1952), Emília (1954), Marianna (1959), felnevelésükhöz pótolni kellett a kis gyülekezettől kapott illetményt. Ez időben történt gyermekeink bemelegítése is. Kis zenekar alakult Törökszentmiklóson, gyermekeink zeneiskolások voltak, feleségem is ekkor tanult meg mandolinozni. Hetényi Pál testvér korábbi lelkipásztor egy kéthetes intenzív tanfolyamot tartott a zenekarnak.

Mi, a feleségemmel első helyen tartottuk a gyermekek jó nevelését a családban és a gyülekezetben. Amíg aprók voltak, nem is gondoltunk arra, hogy a feleségem is elmenjen dolgozni. Amikor a gyerekek felnőttek, akkor sajnos sehol sem kapott munkát. Viszont otthon, a családban és a gyülekezetben nagyon sokat segített a feleségem. A gyümölcse meglelt ennek: gyermekeink megtért, bemelegített, szolgáló tagok a Fehérvári Gyülekezetben. Csak megjegyzem, hogy a pedagógusok időről-időre mondogatták nekünk, hogy ráfizetnek majd a gyerekek, mert a hívó nevelés miatt nem fog számukra lehetőség nyílni az életben. Ilyenkor azt mondtuk, hogy Isten az, aki megnyithatja számukra a le-

hetőségeket. Mi természetesen azt szerettük volna, hogy tanuljanak, amennyi csak a képességükbe belefér, de azért bevallom, hogy belülről egy kicsit féltünk attól, hogy majd a világ elsodorja őket. Ám az Úr az Ézs 44:2–5 igével nyugtatott meg bennünket. Istennek hála, mindegyik diplomát szerzett és szépen megállják helyüket gyülekezetben és társadalomban egyaránt.

– *Milyen emléke van az utolsó szolgálati helyről, a Bagaméri Körzetről?*

Egy-két dologtól eltekintve, nagyon jó. Szívvel-lélekkel mellettünk voltak a testvérek, mint ahogy mi is ömeltünk. 1973–1981-ig szolgáltunk az öt állomásos körzetben (Bagamér, Álmosd, Nyiracsád, Létavértes, Kokad). Az utolsó évben dr. Tóth Piroska misszionáriusnő megajándékozott egy szolgálati motorke-rékpárral. Egészen addig csak bicikli volt a közlekedési eszközöm, vagy az apostolok lova.

– *A Hajdúságból hogy kerültek a Dunántúlra?*

Az Úrtól kapott lehetőség volt ez a kis lakás, amelyben most lakunk, az Ó kezéből vettük, nyugdíjba vonulásunk után 1981-ben jöttünk ide. Mivel gyermekeink és hat unokánk a Fehérvári Gyülekezetbe járnak, mi is közel akarunk lenni hozzájuk. Nyugdíjasként egyébként még vállaltam szolgálatot 1982–86-ig a Dávodi Gyülekezetben; majd 1986–90-ig Csetényben, ott ekkor épült a lelkipásztori lakás; és két éven át Győrbe és Velencére jártam alkalmilag.

– *A családba melyik vonalról jön be a gyerekeiknél is meglévő szépérzék, a rendezettség igénye?*

Apai és anyai oldalon is megtalálható az ősi gondos díszített, rendezett környezet iránti igény a lakásban, öltözködésben egyaránt. Amikor ebbe a lakótelepi lakásba költöztünk rögtön a ház előtt virágkertet csináltam, öt fenyőfát ültettem a tér felőli oldalon, a fiam ciprust hozott... szóval, nagyon szép volt, de itt nem igazán értékelték az emberek, kitörték; vagy ellopták. Ma már nem is tudnám gondozni a kertet, de a fák azért hiányoznak.

Most elárulok egy titkot! A fogolytáborban egy néhány éves eszű srác kitalálta, hogy a barakk környékét díszíteni, szépíteni kell. Mindeközben alagutat fúrtunk az egyik épületben, és egy eperföldre jutottunk ki, ami azt jelentette, hogy akik akartak – és nagyon sokan! – megléphetek. Hát, én ezt nem tartottam becsületes dolognak, meg aztán a legtöbb szökött rabot úgy is elfogták és visszahozták a fogolytáborba. Nos, az alagútból kitermelt földből virágkertet csináltunk; a kavicsot, üvegdarabokat beépítettük és egy nagy sziklakertet varázsoltunk az udvarra. A muszkák meg csak gyönyörködtek a szép virágkertbe, de sose jöttek rá az alagútra, és a visszahozott foglyok se árulták el a titkot. Ezzel csak érzékeltetni szeretném, hogy nekem

ott abban a nyomorúságos helyzetben, legyen-gült, beteg állapotban is igényem volt a szép, növényekkel díszített környezetre.

– *A szolgatársak között voltak-e barátai?*

A diáktársak közül Szebeni testvérral nagyon jó kapcsolatom van mind a mai napig. Amikor kezdtük a szolgálatot, a Kőrösvidéken szolgáló idősebb szolgatársak (Kovács Imre, Hetényi Pál, Patkás Gábor, Gerzsenyi Albert) felkaroltak bennünket, fiatalokat, meglátogattak. A feleségek meg lelkipásztorneői találkozót szerveztek. Mi, fiatalok, fölneztünk az idősebb generációra. Ez a lelkeség ma nagyon hiányzik.

– *A parasztproféták egyikének tartja magát. A sok fizikai munka mellett jutott-e idő pihenésre, esetleg a családdal együtt?*

A mi generációnknak nem volt szabadsága. Egyszer voltam üdülni, Locarnóba kaptam egyhetes beutalót, ami egy személyre szólt. Ennek is örültünk. Egy-két napra mentünk el Tahiba, vagy Balatonföldvárra feleségemmel, de ezek inkább szolgálatok voltak, nem szabadság.

– *A mai aktív lelkipásztoroknak mit tanácsolna?*

Látogassanak többet és imádkozzanak! Sok probléma megoldódna ez által. Nagyon fontos lenne a szolgatársak között a tiszta, igei, világos látás. Az egész társadalom, benne a gyülekezeti tagok is egy felgyorsult, felfokozott életritmusban, meglehetősen hajszoltan élnek mindennapjaikat, és lazul a gyülekezeti, testvéri kapcsolat. Lehet, hogy vasárnap délelőtt még pótszékre is szükség van az imaházban, de délután, meg hétköznap már minden nagyon laza. Rendet kellene csinálni! Nagy szükség lenne helyes iránymutatásra felső szintről a mostani helyzetben, mert különben saját magunk ássuk a sírunkat.

Minden korban megvoltak a különböző kegyességi mozgalmak, de a tiszta, biblikus tanítás az egyházunkban szilárd alapot adott a hívó élet gyakorlására. Azt látom – így távolról, ágyhoz kötötten elve –, hogy a biblikus, tiszta tanítás helyett az úgynevezett tetszetős tanítás került előtérbe és ezért könnyű a zavarkeltés. Ennek megfékezésére sokat tehetnének a vezetőink... A dr. Somogyi Imrétől származó szállóige ma is aktuális: A korral haladni, de Krisztusban maradni!

Befejezésül még annyit, hogy az egész életemet lefedte a 23. Zsoltár alap gondolata. A Jelenések 21. fejezete pedig a jövő reményességét táplálta bennem. Gyakran kérem a feleségemet, hogy olvassa föl ezeket az ígéket, mert készülök oda, a szent városba, ahol az arany utcákon fogunk járni, és az élet vizének folyója mellett ott van az életfája, ahol színről-színre láthatom majd az én Uramat, Mennyei Atyámat.

– *Köszönöm a bizonyoságtételt.*

– hcsné –

Képek az Erzsébetfalvi (később Pesterzsébeti) Baptista Gyülekezet történetéből

120 éves gyülekezetünk történetéhez kapcsolódó egyik legelső képünk a teológiai oktatással is szoros összefüggésben van, hisz egy tanfolyam diákjait és tanárait ábrázolja 1899-ből. Egyik lelkipásztorunk, Szilágyi Gábor testvér a képen az első sorban balról a második.

A magyarországi baptista teológiai oktatás tanfolyamokkal kezdődött. A Békehírnök, amelyet 1895-ben alapítottak, 1899-ben több alkalommal is beszámol a teológiai tanfolyamok szervezéséről. Ekkor választották meg Meyer Henriket a tanügyi bizottság elnökévé. 1899. július 16-án ülésezett a bizottság Bu-

dapesten. A kétnyelvűségből adódó probléma (tolmácsolás) elkerülése érdekében külön szervezték a német és a magyar nyelvű képzést. A magyar tanfolyam 1899 őszen indult. A záróünnep 1900. május 12-én volt. A három tanár: Csopják Attila, Udvarnoki András és Balogh Lajos, de az évváró istentiszteleten Meyer Henrik is szolgált. A helyszín pedig a Budapest VIII. ker. Hunyadi utca 5. szám alatti magyar nyelvű gyülekezet imaháza volt, a Nap utcai imaház elődje. A fénykép is itt készült, amelynek eredetije a Pesterzsébeti Gyülekezet birtokában van. Közzöljük a húsz diák, illetve a három tanár nevét.

Hátsó sor: (balról jobbra) Szabó Sándor, Oláh János, Soós István, Varga József, Sárközi Sándor, Molnár Gábor, Balog Dániel. *Középső sor:* Nagy Mihály, Fodor Gábor, Komáromi Gábor, Dusa Sándor, Kovács Imre, Kánai Pál, Nagy Sándor, Varga József.

Első sor: Sorbán Sándor, Szilágyi Gábor (később pesterzsébeti lelkipásztor), Cseke Antal, Balogh Lajos (tanár), Csopják Attila (tanár), Udvarnoki András (tanár), Kis Imre, Szabó András (A kép dátuma: 1899).

Az Erzsébetfalvi Gyülekezet alapító tagjai közül id. Zatykó József és felesége 1910-ből.

A gyülekezet első lelkipásztora Alexovics György és felesége 1921-ben

„Egy régi bemerítési kép, valószínűleg Tahitótfaluból, mert pesterzsébetiek is vannak a fehér ruhások között. A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet tulajdona.” Ez olvasható a kép hátoldalán. Ha valaki ennél többet tud, kérjük, értesítse szerkesztőségünket, szívesen vesszük az információt.

Új könyv! Gerzsenyi Sándor: A századik

Örömmel bocsátjuk útjára a Jó Pásztor Kiadó legújabb könyvét, Gerzsenyi Sándor lelkipásztor-költő verseskötetét, amelynek címe: **A századik**. Hívó gyermekversekben mindig nagy a hiány, különösen ünnepek táján. Nyugodtan mondhatjuk, hogy Gerzsenyi testvér gyermekeknek szánt versei biblikusak, üdék, frissek, humorosak. Aki a kezébe veszi a szép kiállítású könyvet, aligha tudja letenni. Az az imádságunk, hogy az Úr áldja meg a szerzőt, a verseket, az olvasókat, a versmondókat és egész közösségünket! A következőkben Dr. Bácsi Sándor könyvismertetéséből közlünk részletet.

KISGYERMEKET VITTEK JÉZUSHOZ...

Abban a vidéki gyülekezetben, ahol a gyermekkoromat tölthettem, meghatározó élményem volt, hogy verseket mondtunk a vasárnap délutáni istentiszteleten, különösen az ünnepnapokon. Nagy igyekezettel készültünk mindig erre a szolgálatra, a gyülekezet pedig megértő szeretettel fogadta, figyelte az előadásunkat. Édesanyám, édesapám biztatott, segített és értékelt e szereplésünket.

Ma már tudom, hogy milyen sokat jelentett ott, a tanyasi környezetben a versek megszerettetése, milyen készségfejlesztő lehetőséget adott a „közönség előtti fellépés” gyakorlata, a versek szépre, nemesre irányuló készítése, az esztétikum szelíd, figyelemre és fegyelemre nevelése.

Már az iskolában, majd később az életben is szinte behozhatatlan előnyt – mi úgy mondjuk: áldást – kaptak ettől a „hívó” gyermekek. És mindezek a szocializáló értékeken felül ott volt a hitébresztés és a hitben nevelés áldott eredménye.

Máig ható alap, hogy már akkor magunkba zárhattuk, szívünkben hordozhattuk a rím, a ritmus érzetét és szeretetét: a költészet arculatát és szívdobbanását.

Ezek az érzések törtek fel és fogalmazódtak meg bennem, amikor kezemből vettem Gerzsenyi Sándor „A századik” című, gyermekeknek írott verseskötetét, illetve annak a kéziratát.

Tudtam én már a „vállalkozásról”, kaptunk a versekből ízelítőt is – elsősorban a Jó Pásztor hasábjain –, de így együtt, most már kötetbe rendezve még in-

kább megragadott e versek kedves bája, üzenethordozó tartalma, a mindezekben átsugárzó élettapasztalat és életöröm.

Egy-ültőhelyemben elolvastam és azzal az elhatározással tettem le, hogy gyakran előveszem, és egyenként szemezgetem, ízlelgetem majd e zamatos gyümölcsöket.

Hiszen ismertem én Gerzsenyi Sándor verseit, és szerettem/szeretem azokat, ahogyan őt magát is, derűjét, néha fanyar, keserédes humorát, tartalmi-formai gazdagságát. Bizony jók, üzenet-hordozók és jól szavalhatók versei, az énekszövegei pedig különösen szívhez-szólók. (Pedig ha tudnák, milyen „gúzsba-kötve táncolás” énekszöveget írni!) Hanem gyermekverseket írni sokszorosan is nehéz, sokszoros felelősség. A zsenge palántákat nem lehet ám akármilyen vízzel öntözni. Hiszen a gyermeki lélek formálása: a jövő formálása, és annyi veszélyforrás éri őket úgyis.

„A századik” című kötet versei teljesítik a költészetre előírt „Jót, s jót!” követelményt. Tessék róla majd személyesen is meggyőződni.

Meg kell vásárolni ezt a könyvet, elolvasni és olvasgatni kell, majd a gyermekeink, unokáink kezébe kell adni, biztatni őket arra is, hogy minél több verset tanuljanak meg, és mondjanak is el a gyülekezet örömére. Mert bizony nagy kár lenne, ha a versmondás szép hagyománya kiveszne a közösségünk gyakorlatából.

MEGJELENT!

Örömmel tudatjuk olvasóinkkal, a gyülekezetekkel, a vasárnapi iskolai tanítókkal, hogy megjelent Gerzsenyi Sándor testvér új gyermekverseket tartalmazó kötete, a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában. A versek kiválóan alkalmasak arra, hogy ősztől használjuk őket a gyermekek oktatásában és ünnepi szolgálataikban.

Kedvezményes bevezető ára: 1 590 Ft (+110 Ft postaköltség)

Megrendelhető: Telefonon: 06-20-886-0712, e-mailen: jopasztor@baptist.hu,

vagy postán: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279.

A mellékelt csekken befizethető az ár. Az „egyéb” rovatba kérjük beírni: Verseskönyv

Jó Pásztor, Jézus...

Válogatás a klasszikus és az evangéliumi szemelvények gyöngyszemeiből a Jó Pásztor téma körében

MÉG KAPHATÓ!

a „Jó Pásztor Jézus...” című CD és hangkazetta.

A CD ára: 2.300 Ft (postaköltséggel),

A hangkazettáé: 1.200.- Ft (postaköltséggel)

Megrendelhető telefonon: 06-20-886-0712, e-mailen: jopasztor@baptist.hu,

vagy postán: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279.

A mellékelt csekken befizethető az ár.

Az „egyéb” rovatba kérjük beírni. CD, vagy hangkazetta.

BELMISSZIÓ – GYERMEKMISSZIÓ

Rétközberencsi ünnep

Július 1-én nagy ünnepük volt a rétközberencsi roma testvéreknek, amikor 25 fehér ruhás pécsetelte meg Krisztusba vetett hitét a bemerítés által.

Bemerítés Rétközberencsen

Úrvacsoraosztás Rétközberencsen

Segítve a roma misszió munkáját, a Pócsmegyeri Baptista Gyülekezet egy mobil bemerítőmedencét, a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet pedig egy úrvacsorai készletet adományozott a Rétközberencsi Élő Víz Baptista Gyülekezetnek. Szőke Ignác gyülekezetvezető testvér írásban köszönte meg a nemes lelkű adományokat.

Kovács Bálint

*

A vámspércsi testvérek segítése

A Jó Pásztor 2004. 6-7. számában egy emlékkiállítás megnyitására szóló tudósítást olvashattunk Vámspércsről. Most arról szeretnénk hírt adni, hogy a Pesterzsébeti Gyülekezetből két testvér egy mikrobusznyi használt, de jó állapotban lévő ruhaneműt és három, némi javításra szoruló kerékpárt vitt a vámspércsi testvéreknek. A nagy múltú, de mára megfogyatkozott lélekszámú gyülekezet az utóbbi időben fellendülő missziószámunk nyomán ismét növekedésnek indult.

A Pesterzsébeti Gyülekezet támogatásával eljuttatott adomány mellé a szeretet apostolának szavaival köszöntjük a vámspércsi testvéreket: „Aki pedig világi javakkal rendelkezik, de elnézi, hogy a testvére szükséget szenved, és bezárja előtte a szívét, abban hogyan lehetne az Isten szeretete? Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvel, hanem cselekedettel és igazsággal.” (1Ján 3:17–18).

Nagy Sándor

KÜLMISSZIÓ – GYERMEKMISSZIÓ

Ajándékkönyv akció határon túli gyerektáboroknak

A határon túl leginkább rászoruló táborok Kárpátalján, a Vajdaságban és a Fölvidéken részesültek az ajándék-könyv akcióban. Kárpátaljára már eljuttattunk 100 db gyermek- és ifjúsági könyvet, a Vajdaságba 150 db-ot, a Fölvidékre pedig 30-at.

Abban a hitben indítottuk az akciót, hogy lesznek olyan testvérek, akik imáikkal és adományaikkal is támogatják ezt a szerintünk egyik legfontosabb missziót. A gyermeklélek igen fogékony és nem lehet elég korán elkezdni a hitben való nevelést, oktatást. A mellékelt csekken várjuk Testvéreink támogatását. Az „egyéb” rovatba kérjük beírni: „gyermek-könyvek”.

*

Kárpátalja

A Teológia egy szolgálócsoportja a július 1-i szombatot Zápszony falucskában töltötte Beregszász mellett, a határ ukrán oldalán. A cél keresztyén gyermeknap szervezése volt a helybélieknek.

Zápszony színmagyar református falu saját templommal, egyetlen ukrán család él ott. 2700 lakosa van. A néhány görögkeleti és római katolikus a szomszédos településekre jár istentiszteletre.

A Zápszonyi Baptista Gyülekezet 7 tagú, csupa néni, kivéve Nagy István testvért, a lelkipásztort. Az életkor: majdnem mindenki hatvan év felett. Ez a kis gyülekezet igen nagy dolgokra képes. Gyermekkel foglalkoznak, 20–25 gyermek jár rendszeresen az alkalmakra, akik közül egy az egyik néni dédunokája. A többieknek családi kötődésük nincs a baptistákhoz, mégis mennek, mert jól érzik ott magukat. Most nyáron táborot terveznek a gyerekeknek. Építkeznek is, a gyülekezeti házukhoz nemrég készült el a vizes blokk (angol testvérek segítségével), és egy új gyülekezeti terem a gyerekeknek.

A gyermeknapot nehéz leírni. Délelőtt 23–24 gyermek volt, délutánra főleg az alkalmi utcamisszióknak köszönhetően 30-nál is több gyerek érkezett. Két csoportban folyt a tanítás, korcsoportonkénti és közös tanítások, játékok, éneklés volt a program. Fantasztikusan nyíltak, őszinték, kedvesek, vidámak és mozgékonyak az ottani gyerekek. Jókedvűen jöttek és az egész nap nagyon jó hangulatban telt.

Én nagyon gazdagon tértem haza. Hoztam az ottaniak szeretetéből egy darabot, egy kicsit újragondoltam az életemet, a körülményeimet és megláttam, milyen az, ha valaki mindenét odaszánja az Úrnak.

Tóth Péter

A szolgáló csoport szervezője és vezetője Urbán Gedeon, teológiai tanár testvér volt, aki a látogatás során átadta a Jó Pásztor Alapítvány gyermek- evangélizációs ajándék-könyvcsoportját a zápszonyi magyar baptista gyermekmisszió céljaira.

Csoportkép Zápszonyban

*

Erdély

A Romániai Magyar Baptista Szövetség kiváló gyermek- és ifjúsági evangélizációs munkát végez. Erdélyben inkább az idősebb generáció tagjait és a lelkipásztorokat szeretnénk megajándékozni. Erre a célra 200 db könyvet adunk a Szövetség elnökségének.

*

Ausztrália

A napokban levelet kaptunk a Melbourne-i Magyar Gyülekezettől. Idézünk belőle néhány sort:

Kedves Jó Pásztor Alapítvány!

Örömmel olvassuk mindig, amikor megérkezik Magyarországról a Jó Pásztor újság. Igaz, Interneten is el tudjuk érni, de ahhoz, hogy a gyülekezetben is megkapják testvéreink, nem mindig tudunk felretenni pénzt a magunkéból a nyomtatáshoz. Mi itt tényleg misszióban vagyunk, és amit csak tudunk a fizetésünkéből, a misszióra szánjuk.

Szeretnénk, ha testvéreink tudnának küldeni számunkra még 5-10 db Jó Pásztor újságot. Tudjuk, hogy a postaköltség igen magas. Talán vannak Magyarországon missziós szellemű testvérek, akik megértik, hogy gyülekezetünk eddig eléggé el volt vágva a világtól, nem sok kapcsolatunk volt az otthoni baptista közösséggel, és áldoznának erre a célra. Bármit rendelünk Magyarországról, az eredeti ár háromszorosát kell fizetnünk a postai díj miatt, mivel 23 ezer kilométerre vagyunk.

Ha ennek az alapítványnak vannak támogatói, örömmel vennék, ha segítenének ebben. Megértésüket előre is köszönjük. Az Úr legyen veletek!

Szlovákné Ági Melbourne, 2006. július 3.

Lelkipásztori áldáskérő ima

*Kedves Melbourne-i Gyülekezet!
 Kedves Szlovák Testvérék!*

Való igaz, hogy a postaköltségek igen magasak, egy-egy Jó Pásztor szám, valamint a könyvek, CD-k, kazetták postázási költsége esetenként megközelíti a 200.000.- Ft-ot. Szinte hihetetlen, hogy képesek vagyunk fönntartani ezt a missziót az Úr kegyelméből, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a Jó Pásztor újságot mindenkinek ingyen küldjük 2700 példányban 12 országba, és semmiféle állami támogatásban nem részesülünk, hanem csupán a testvéri szeretetből fakadó adományok jelentik az alapítvány bevételét. Biztosak vagyunk abban, hogy az Úr adakozó testvéreink segítségével lehetővé teszi, hogy a jövőben ne csak az újságot, hanem egyéb missziós kiadványokat is küldhessünk nektek. E levéllel egyidőben föladtuk a Jó Pásztor legújabb számát, és egy missziós könyvcsomagot.

Nektek és a Gyülekezetnek növekedést, áldást kívánva, küldjük szeretetteljes köszöntésünket.

A Szerkesztőség nevében:

Almás Mihály, lelkipásztor

Szívesen fogadjuk azokat az adományokat, amelyek missziós szolgálatunk folytatásához nélkülözhetetlenül szükségesek. A Jó Pásztor Alapítvány által támogatott gyerekek, fiatalok és gyülekezetek nevében is köszönjük a segítségét.

SPONZOROKAT KERESÜNK!

Határon túli magyar gyermekek táboroztatásának segítésére gyűjtünk adományt. Kérjük azokat, akik szívükön viselik a gyermekmissziót, hogy a mellékelt csekk fölhasználásával segítsék a táboroztatást. A csekkre az „egyéb” rovatba kérjük ráírni: „gyerek-táborok”.

HIT ÉS KULTÚRA

100 éve született Gárdonyi Zoltán

Az idei évre több jelentős zeneszerző születésének vagy halálának kerek évfordulója esik. Bartók Béla és W.A. Mozart mellett sok helyen emlékeznek Gárdonyi Zoltánra, nemcsak Magyarországon, hanem külföldön is.

A kitűnő zeneszerző, zenetudós 1906-ban született. Tanulmányait a legjobb iskolákban (Kodály Zoltánnál Budapesten és Paul Hindemithnél Berlinben) végezte. Berlinből hazatérve egy évtizedig Sopronban dolgozott, majd a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémia tanára lett, ahol évtizedeken keresztül rendkívül sokoldalú tevékenységet fejtett ki. 1972-től családjával Németországban élt, ott is halt meg 1986-ban. Művei, melyek nagyrészt orgonaművek és egyházi kórusművek, a rendszerváltás előtt nem terjedhettek el széles körben, de azóta egyre népszerűbbek. Zenetudományi tevékenységének sokat köszönhet a Bach- és Liszt-kutatás. Gárdonyi Zoltán születésének századik és halálának huszadik évfordulóján Székesfehérvár város fesztivált rendezett március 30. és április 2. között.

A négy napig tartó rendezvénysorozaton fellépett szinte a város egész zenésztársadalma. A csütörtök esti nyitóhangversenyen hárman játszottunk, mint olyan fiatal orgonisták, akik zenei tanulmányainkat Székesfehérváron kezdtük. Pénteken a szerző pedagógiai műveit 8-10 éves zeneiskolások szóltatták meg, majd két előadás következett. Az első Szabó Balázs zenetörténész, a fesztivál egyik szervezője ismertette Gárdonyi Zoltán életművét. A második előadást Beharka Pál tartotta, aki személyesen is ismerte a zeneszerzőt. Péntek este felcsendült a szerző egyik zenekarra írott nagy műve, a 2. Szerenád, melyet az Alba Regia Szinfonikus Zenekar adott elő Drahos Béla vezényletével. Szombaton és Vasárnap két koncerten egyházi kórusművek hangoztak el. A város kórusai mellett fellépett a Baptista Központi Énekkar is.

A fesztivált megtisztelte jelenlétével Gárdonyi Zoltán fia, Gárdonyi Zsolt orgonaművész, zeneszerző, a Würzburgi Zene-művészeti Főiskola professzora is. Az ő művei közül is elhangzott néhány a koncerten.

Tóka Ágoston

Gondolatok a Jó Pásztor CD meghallgatása közben

Különleges összeállítású CD, különleges hangulattal. A mai világban hanghordozók sokasága kínál különféle stílusú, ízlésű és értékű hallgatni való portékát az embereknek. Nehéz egy ilyen környezetben olyan CD-t készíteni, amely komoly baptista lelki és zenei értékeket kínál a hallgatónak, színvonalas, de mégsem akarja felvenni a versenyt a sok pénzen elkészült professzionális CD-vel, viszont megállásra, gondolkodásra, lelki csendességre készíti az. Megállítja ebben a rohanó világban, s egyszerre csak azt veszi észre, hogy egyre csak az jár az eszébe, hogy ki is ez a Jó Pásztor, mit jelent nekem a létezése, milyen kapcsolatban vagyok vele, rábízom-e gondolataimat, lépéseimet, néhan az egész életemet. Ha valaki nem baptista háttérrel hallgatja a CD-t, előbb-utóbb a hallható énekek nyomán azok hatása alá kerül. Igen, van kisugárzása minden olyan zenei alkotásnak, amely Isten ihletése nyomán születik, különösen, ha az tiszta evangélium, a megmenekülés lehetőségének útjáról énekel. Ennél csodálatosabb igehirdetést talán még szavakkal sem tudnánk mondani. A lelki énekek képesek áttörni azokat a falakat, amelyeket sem szép szóval, sem erőszakkal, sem törvényekkel, sem szabadsággal nem bírnak talán még megközelíteni sem.

Rendkívül színes a CD összeállítása, s mindez egy baptista gyülekezet „adta” össze. Példa arra, hogy milyen sokszínű értékek fedezhetők fel – egynémelyik professzionális szinten is – egy gyülekezetben és mindenki önzetlennül, szolgálatként ajánlja fel azokat.

A zeneszerző, a karvezetők, a hangszeres- és énekművészek és a közreműködő énekari formációk. Vegyeskar, férfikar és a derűt árasztó gyermekek. Isten országát építették a CD elkészítése közbeni fáradtságukkal.

Megérte a sok munka, gazdagabbak lettünk. Hallgassuk meg többször és adjunk belőle másoknak is. Kiváló bizonyágtételi lehetőség.

Végül néhány gondolat a lemezt nyitó és záró tárogató muzsikáról. Ez az ősi magyar népi hangszer, amely a magyar népzene egyre ritkábban használt eszköze, valami különös, emberközeli hangon szólaltatja meg az egyszerű hívő dallamokat, mintegy természetesen fogyaszthatóvá téve azokat. Ahogyan magyar lelkünket mindig is simogatják az ősi magyar dallamok, úgy üdítik fel hívő szellemiségünket ugyanezen hangszeren felcsendülő hívő énekeink. Nemcsak evangélium tehát, hanem zenetörténelmi érdekesség is.

Oláh Gábor

CD VISSZHANGOK

Kedves „Jó Pásztor”-ék!

Ma jutott el hozzánk a CD és a hangkazetta. Azonnal leültünk és meghallgattuk. Gyönyörködtünk benne.

Boldog az a gyülekezet, amelynek ilyen tehetséges tagjai vannak, hogy ezt az Úr segítségével létre tudták hozni.

A legtöbb Jó Pásztor-os éneket mi gyermekkorunk óta ismerjük és szeretjük. Egyiknél-másiknál egészen meghatódnunk, mert kedves emlékeket idézett föl bennünk.

Jól esik találkozni olyan hanghordozóval, amely nem csörömpöl, nem dübörög, hanem muzsikál.

Ha lehetséges, jó folytatást kívánunk! A baptista tábornak legalább a fele örül a munkátoknak.

Áldáskívánással: Marika és Sándor – Bajáról

* * *

Kedves Almási Testvér!

Amikor először olvastam a hírt arról, hogy egy CD készül a Jó Pásztorról szóló énekekből, azonnal felelevenedtek gyermek- és ifjúkori emlékeim a szövegükben megerősítést adó, dallamukban kedves énekek énekléséről.

A CD meghallgatása felerősítette az emlékezést. Nagyon szépen és igényesen történt a válogatás. A közreműködők előadása sugározza a személyes biznyságtételt.

Mai zaklatott, felgyorsult és értékeiben összezavart világunkban – imitálja a kolompok zaja – a Jó Pásztorhoz hívogató tárogató hangja, majd az elhangzó szöveges emlékeztetés lecsendesít és a CD meghallgatása, az énekek szövege által bátorítást, megerősítést és megnyugvást ad.

Érdemes és szükséges a jó hagyományokat, örökségeket ápolni, feleleveníteni. Kívánom, hogy még több, a jó hagyományt, örökséget és értéket bemutató kiadvány készüljön.

A további szolgálathoz erőt és Istenünk vezetését, áldását kívánom.

Testvéri szeretettel:

Szabó István, Rákospalota

Zenét hallgatok

Hangversenyek kezdete előtt szeretem nézni, ahogyan a koncertmester körbejár és megadja a hangot. Jó hallgatni azt a hangzavart, ami a hangszerek hangolásából származik. Jó arra gondolni, hogy ez a sok zenész, és ha kórus is van, még annak tagjai is, mind-mind a tőlük telhető legjobbat igyekeznek adni, én pedig részese lehetek valami csodának, ami a karmester irányításával a pódiumról a hallgatóság soraiba árad.

A zenét hordozó technikai eszközök nem adják vissza a hangversenytermek hangulatát, de ha gondolataimnak nem szabok határt, magam elé képzelhetem a helyszínt, ahol készületek, az énekesek dallamtól és szövegtől áthatott arcát, a gyülekezetet, hogy a produkció a lehető legjobban sikerüljön.

A „Jó Pásztor, Jézus...” című CD megjelenéséről értesülve, igyekeztem azt mihamarabb megszerezni, és természetesen azonnal meghallgatni. Az új CD-ket általában napokig hallgatom és azokat a számokat, amelyek számomra különösen kedvesek, néhányszor még ezen belül is megismételtem.

Különösen indul ez a lemez. A harangszó után báránybégetés, ritkán hallható tárogatószó és egy nagyon kellemes férfihang, mintha imát mondana. Figyelmemet mindenesetre teljesen ráterelte a hallgatandókra.

Kezemben a lemez hátsó borítója, előttem a Jó Pásztor c. lapban megjelent előzetesből származó információ, melyből a közreműködőkről kaphatok tájékoztatást. Ha jól számolok, az énekkarok és zenekarok tagjainak száma akkor is meghaladhatja a 200 főt, ha egyesek több feladatban is érdekeltek. És ehhez járul még a technikai háttér létszáma.

Ugyanaz jut eszembe, mint a hangversenytermekben. Ez a sok-sok ember mind azért fárad, hogy nekem személy szerint is örömet szerezzen. – Jelentem az ötlet-gazdának, szervezőknek és minden közreműködőnek: Sikerrült!

A koncert-élményt számomra 16. és 29. szám adta tökéletesen vissza. Gyermekkori lelkes éneklőhangulatomra a csengő, kedves gyermekhangok emlékeztettek. Az orgonakísérettel előadott számok a TEMPLOMBAN VAGYOK érzetét keltették bennem.

„Mily szép a Jézus nyája” – ezt az éneket az 50-es években a Baptista Teológiai Szeminárium hallgatóinak lelkes előadásában hallottam talán először. – „Minden napra áldás jó az Úrtól” – Istenem, hányszor kértelek ezért, és

amikor úgy ítélt meg kérésemet, hogy az egybeesik a Te akaratoddal, teljesítetted! Hála adok azért is, hogy szürke celláim még működőképesek és minden szám megannyi kedves emléket hoz belőlük felszínre. Áldott emlékü nagyanyámat, is, aki a 12. sz. ének ref-rénjét „Hand, du mich gesucht hast” szöveggel énekelte és tanította.

Elgondolkodom. Bizonyára sokféle szempontot vettek figyelembe a szervezők a másor kialakításakor és a közreműködők kiválasztásakor. Bátor vállalkozás a zeneirodalom klasszikusai között viszonylag ismeretlen zeneszerzők műveit is megszólaltatni, ugyanígy az is, hogy profi előadók között gyermekek, fiatalok, netán leendő profik is szerepelnek. Ettől lett a lemez sokszínű.

A vissza-visszatérő harangszó templomba hív. A bárányhangokról nem tudom eldönteni, hiányoznának-e, ha nem lennének a lemezen.

Azt hiszem, a lemez – velem együtt – az éltesebb korosztálynak szerez igaz örömet és zenei élményt. Azoknak, akik ismerik az énekeket, valamikor lelkesen énekeltek, vagy hallhatták imaházainkban. A zenei igényét „dicsőítés”-ben kifejező ifjak számára sajnos, idegen ez az énekanyag és előadásmód. Mindenesetre hálás vagyok azért, hogy az én lelkemhez nagyon közel áll és hiszem: „ahhoz a nyájhoz tartozom, mely Jézusé”.

Köszönet a tradíció-őrző szándékért és annak megvalósításáért!

(HT)

Mustármag

Megváltónk hazájában a mustármag

A kicsinység mértéke lehetett.

Mi azt mondjuk, hogy „mákszem”. És idézzük:

„Ha lenne egy mákszemnyi hitetek...”

De néha annyi sincs! Csak tétovázunk,

És azt mondjuk: esetleg, vagy talán.

Csoda, hogy nem találkozunk csodával

Csüggesztő zarándoklásunk során?

Ha annyi hitünk lenne, mint egy mákszem...

És – mondjuk – a baj hegyként tornyosul.

Ha van hitünk, még ilyen akadály is

Jelentéktelen lankává lapul,

Vagy beveti magát a tenger-mélybe.

Mert ilyen hatalmas erő a hit.

Imádkozunk a hit ajándékáért! –

A mustármag-példa erre tanít.

Gerzsenyi Sándor verse az új könyvből

HIT ÉS KULTÚRA

Dégi koncert

Dr. Hernádi Mária énekművész és Pátkai Imre zongoraművész most második alkalommal adott koncertet a dégi Festetics-kastélyban 2006. május 27-én, szombaton.

A műsoron Mozart, Schubert, Chopin, Bartók, Kodály művei hangzottak el.

A kastély tükörterme a hangversenyre zsúfolásig megtelt. Köszönhető többek között annak a nagyszámú német vendégnek, akik egy emléktúra keretében tartózkodtak Magyarországon.

A szervezett túristaúton résztvevő német vendégek a Hősök Napja ünnep eseményein vettek részt. Ennek keretében látogattak a kastélyba, a koncertre. A második világháború alatt a kastélyban hadikórház működött. A koncertre látogató csoportban a háború veteránjai, azok családtagjai, a harcokban itt elhunytak hozzátartozói keresték fel a volt hadikórházat.

A műsor – mint a művész minden fellépése – a klasszikus értékek megidézésének ünnepe volt. Ezekon a koncerteken az előadott darabok mind-mind hosszú folyamat után kerülnek a közönség elé. Szakmaiság, a zeneirodalom óriásai iránti alázat, gyakorlás, összhang. Mentesen múltó divatszelloktól, a valódi munkát helyettesítő klisék követésétől.

A koncert jó arányérzékkel összeállított programjában az énekszámok között önálló zongoradarabok is elhangzottak, amit a neves zongoraművész Pátkai Imre avatott tolmácsolásában élvezhettünk. Briliáns technikai tudás, az előadott darab szellemiségének megértése.

A zenepedagógusként is sikeres zongorista jó ideje kísérője, alkotótársa Hernádi Máriának.

A programból Schubert A Rémkirály című darabját külön is ki kell emelni. A megpróbáltatásokra emlékező volt harcosoknak, gyermekeiknek katartikus élményt nyújtott, hogy az a helyszín, ami a halálhoz, a mérhetetlen szenvedéshez kapcsolódott emlékeikben, most a művészet segítségével megtisztult. Kivételes pillanatok voltak. A művész káprázatos énektudása, a német nyelv magabiztos ismerete, a primadonnai megjelenés, a zongorakíséret drámaisága, a helyszín nagyszerűsége együttesen felejthetetlen élményt nyújtott.

A koncert után Dég polgármestere, a nevelőotthon igazgatója és a német csoport vezetője is meghatóttan búcsúzott a jelenlévőktől.

A fellépő művészeket a közönség hosszasan és lelkesen ünnepelte. Igen sikeres volt az esemény a tekintetben is, hogy a nevelőotthonban élő gyermekek számára gyűjtött adományok összege jócskán meghaladta a várakozásokat.

Néhány nap múlva érkezett a hír, hogy Dr. Hernádi Máriát és Pátkai Imrét németországi vendégszereplésre hívták meg.

Bruder László

Ünnepi hangverseny a Művészetek Palotájában

A Művészetek Palotája adott otthont az Amerikai Egyesült Államok nemzeti ünnepének július 3-án. A függetlenség napja (július 4-e) az egyik legnagyobb ünnep Amerikában. 2006-ban a 230. évfordulón ünnepi hangverseny keretében emlékezett erre a távozó budapesti amerikai nagykövet, George H. Walker.

A Művészetek Palotája Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében elsőként a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Alma Mater Kórusa énekelte Charles Ives Hatvanhetedik Zsoltár c. művét Tóth Árpád vezényletével, majd Leonard Bernstein műveiből hallhattunk részleteket. Ezután Ms. Charity Sunshine Tillemann-Dick szólóban gyönyörködhetett az ünnepi közönség. A hangversenyt az „O Magnum Mysterium” után Fasang László orgonaművész előadásában Liszt: B-A-C-H prelúdium és fuga c. fantasztikus műve zárta, fantasztikus előadásban. A hatalmas, (Európában legnagyobb) hagyományos orgona hangja elbűvölő.

A nagykövet megemlékezett azokról a magyarokról, akik annak idején harcoltak az amerikai szabadságért – többek között Fabritzi Kovács Mihály ezredesről. Kevesen tudták, hogy Szamosszegi Bodó Sándor testvér Amerikában megfestette a függetlenségi harcok magyar hőseit is – többek között Kovács ezredest. Azt viszont minden résztvevő láthatta – hisz a programfüzet címloldalát díszítette a színes kép Bodó testvér ecsetje nyomán –, hogy hogyan deklarálták 230 éve a függetlenséget. Bodó Sándort a nagykövet július 6-án díszében fogadta.

Baptistaként festőművész testvérünkkel ketten vettünk részt az ünnepi fogadáson a hangverseny előtt és után. Mődünk volt találkozni az amerikai és magyar kultúra, politika, gazdaság kiemelkedő személyiségeivel, többek között Tom Lantos szenátorral, akivel annak idején a Magyar Korona hazahozatalának ügyében dolgozhattam együtt.

A zsoldárok, az orgonaszó és Bodó Sándor egyedülálló művészete jól egészítette ki egymást ezen az ünnepen.

– dr. A.M. –

Szamosszegi Bodó Sándor:
The Declaration of Independence (Függetlenségi Nyilatkozat)

Szőkepusztai Találkozó

A hagyományokhoz híven az idén is megrendezésre kerül a **Szőkepusztai Testvéri Találkozó**.

Szeretettel várunk mindenkit: a hajdani Szőkepusztai Gyülekezet tagjait, gyermekeiket, unokáikat és mindazokat, akik szeretnének együtt tölteni a szabadban egy áldott vasárnapot.

Helyszín: természetesen a régi imaház előtti tér.

Időpont: július 30-a, a hónap utolsó vasárnapja.

Az istentisztelet délelőtt 10-kor kezdődik.

(Az imaházhoz vezető utat személyautók számára is járhatóvá tettük.)

Szeretettel várjuk mindazok szolgálatát, akik szeretnének bizonyosságot tenni az Úr gondviseléséről, ami megnyilvánult irántunk Szőkepusztán és azóta is, hisz nagy az Úr hűsége!

a szervezők nevében: Jóföldi Gábor

Köszöntjük az új „A hit hangjai”-t

Száz évvel „A hit hangjai” első kiadása után erdélyi testvéreink megjelentették a magyar baptista gyülekezeti énekeskönyv centenáriumi kiadását. Gyönyörű, ezüstmetszésű, díszkötéses könyv ez, amelyhez hasonló minőségű még nem jelent meg soha magyar baptista kiadásban sehol a világon. Bibliofil papíron, remek kottagrafikával, művészi illusztrációkkal, amelyek magyar baptista imaházakat, templomokat, iskolákat, szeretetházakat, táborokat ábrázolnak a magyarok lakta országokból. 774 ének található a könyvben. A szerkesztő, Borzási István elnök testvér az ITM Kiadó gondozásában példátlanul szép könyvet produkált – Isten dicsőségére.

Oldalról-oldalra átlapoztam, és örömmel állapítottam meg, hogy a legrégebb evangéliumi énekanyag mellett föllelhetők az egészen friss, a szó szoros értelmében mai énekek, dicséretetek.

Nem feladatomban a könyv szakmai méltatása, annyit azért mondok, hogy erdélyi testvéreink sok-sok értékes régi dallamot és szöveget mentettek meg a jelennek és a jövőnek! Köszönjük!

Mint tudjuk, „A hit hangjai” első kiadása 1905-ben jelent meg Budapesten, 768 énekkel. Az előszóból kiderül, hogy a könyv szerkesztése, sajtó alá rendezése Orosz István munkája volt, a szövegek fordításában, korrigálásában pedig Balogh Lajos, Udvarnoki András, Dr. Mészáros Károly, Bodoki Lajos és Csopják Attila vett részt.

„Orosz István a magyar baptista misszió kiemelkedő alakja. A századforduló idején a baptista énekkultúra alapjait rakta le az óházában. A Budapest Nap utcai Gyülekezet hatvan tagú énekkarának vezetése mellett másodprédikátor is volt a Nap utcában. Igen népszerű, jó szervező, jó vezető. Nem csoda, hogy 1908-ban, akkor, amikor Végh Mihály clevelandi lelkipásztor Toledóba költözött, a Clevelandi Magyar Baptista Gyülekezet őt hívta meg pásztorául. Cleveland nemcsak az amerikai magyarság központja lett („az amerikai Debrecen”), de az amerikai magyar baptistáké is. Ebben nem kis szerepe volt Orosz Istvánnak.

Az Evangéliumi Hírnök Chicagóból – meg sem várva az új pásztor megérkezését – Clevelandba „költözött”, a szerkesztését átvette Orosz testvér.

1914-ben az Amerikai Magyar Baptista Szeminárium is Clevelandba települt át. 1915–1920-ig Orosz testvér volt az igazga-

tó, 1920-tól (amikor a szeminárium fuzionált a Nemzetközi Baptista Szemináriummal, East Orange, N.J.) 1925-ig Orosz István volt az új szeminárium dékán-tanára. Összesen tehát tíz éven át igazgatta a magyar szemináriumot. Ez időszakban igen népes évfolyamok voltak. Orosz István egyébként az 1906-ban megnyílt Budapesti Baptista Teológiai Szeminárium első tanári karának is tagja volt.” (Részlet: Dr. AM: Kegyelem minden c. könyvből, 323-324. old.)

Amerikában Orosz testvér folytatta zenei tevékenységét. A magyar baptisták kívándorlásuk során néhány könyvet mindig magukkal vittek. Elsőként természetesen a Bib-

liát és az énekeskönyvet. 1984-ben Cleveland Ohio-ban összegyűjtöttem az Amerikában föllelhető magyar énekeskönyveket és szinte minden kiadványból találtam néhány példányt az 1900-ban megjelent Sion énekei-től kezdve. Orosz István nevéhez fűződik a vélhetően első igazán amerikai magyar baptista énekeskönyv kiadása – óházai mintára –, amely 1918-ban Clevelandban jelent meg. Címe: „A hit hangjai”, 275 éneket tartalmaz. Volt tehát magyarországi, erdélyi és amerikai „A hit hangjai” az elmúlt száz évben. Az erdélyi centenáriumi kiadvány azért is öröm, mert megőrizte az eredeti, történelmi címet.

– am–

KVÍZ KÉRDÉSEK

A következő kérdések evéssel, ételekkel kapcsolatos témakör köré csoportosulnak. A megoldáshoz az igehelyet is kérjük megjelölni.

A kérdéseket összeállította: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: augusztus 31.

- Az alábbiak közül ezt hiányolták az izráeliták a pusztában az egyiptomi étkek közül:
  - Sajt
  - Fokhagyma
  - Paradicsom
  - Sült hús
- Mi került egy időben Samáriában 80 ezüstbe?
  - Egy bárány
  - Egy pár gerle
  - Egy ökörcomb
  - Egy szárnárfej
- Milyen növényért cserébe engedte át Ráchel Jákóbot Leának?
  - Mandragóra
  - Ginzenggyökér
  - Mandula
  - Datolya
- Hogy ették a mannát az izráeliták a pusztában?
  - Frissen szedve fogyasztották
  - Megszáritották és így ették
  - Kását főztek belőle
  - Lepényt készítettek belőle
- Milyen ízű volt a tekercs, amit Ezékiel megevett?
  - Sós
  - Keserű
  - Édes
  - Mint a fűrészpor
- Mit fogyasztott Jézus a tanítványok szeme láttára, bizonyítandó, hogy tényleg feltámadt?
  - Bort ivott
  - Kovásztalán kenyeret evett
  - Sült halat evett
  - Száritott fűgét evett
- Mivel táplálták a hollók Illést?
  - Növények magvaival
  - Kenyérrrel és hússal
  - Különbféle gyümölcsökkel
  - Sáskával és szöcskével
- Mit adott Lót az angyaloknak enni?
  - Kovásztalán kenyeret
  - Bárányt vágott és megsüttette
  - Csak vizet kínált nekik
  - Az angyalok nem ettek
- Mit kínált Boáz Ruthnak a mezőn?
  - Édes süteményeket
  - Szózott halat
  - Gránátalmát és fűgét
  - Pörkölt gabonaszemeket
- Mit evett Jézus Zákeus házában?
  - Nem tudjuk
  - Kenyeret és bort
  - Fűgét
  - Szőlőt

A stúdióban

Hetente egyszer beszélgetek a gyerekekkel. Ülünk a stúdióban, készítjük az Evangéliumi Rádió gyermekműsorát szombat reggel. A gyerekek felkészülnek rá, de én másról is kérdezettem őket. Az belülről jön, a saját véleményük is belekerül az adásba. Ettől izgalmas és érdekes a munka.

Az elmúlt tanévben négy gyermek (inkább fiatal) jött rendszeresen. Feláldozták idejüket az evangélium hirdetéséért. Vállalták az Úr ügyét.

Egy alkalommal Nehémiásról beszélgettem velük. Szépen felkészültek, ezért kicsit elevebbé tettem a felvételt. Gondolatban beültünk egy főúri kocsiba, amelyik a király első emberét szállította Jeruzsálembe. Az ősi városban szerényebben közlekedett Nehémiás, és a céljairól sem beszélt. Szamárháton lovagolt a városfal mentén és ezt is éjjel tette. Biztatta a csacsikát a hosszú, köves, veszélyes úton. Buzgó imádság élt benne ősei szent városáért. A tettvágy sarkallta. Mi is végig néztük a város térképét, a kapukat és a hét dombot. Érdekes volt.

Megállapítottuk a főpohárnokkal a hiányosságokat. A kapuk pántja letörött, kikorhadtak a deszkák. A kaput nem lehet bezárni.

Az őrtorony fala ledől, a lépcsője omladozik, nincs benne senki.

A falakon akkora repedések tátonganak, hogy sakál, róka, de még ellenség is bemeget a városba. Máshol leomlott a fal. Eltűnt a határ, a védővonal. Meddig tart Jeruzsálem?

Nehémiás fejében munka, munkás, szükséges építőanyag, idő és pénz kavargó, majd rendben összeáll. Ez az Úr ügye, Ő ad erőt és minden mást.

Ezután jött a meghökkentő ötletem. Kiosztottam a gyerekeknek a feladatot. Az egyik az építésvezető főmérnök lett, a másik az építési anyag beszerzője, a harmadik az építési felügyelő. Egy lány volt, ő a munkások ebédeltetését intézte, szervezte. Rögön, az első feladatnál azt mondta a jelölt: „Nem vállalom!” (Hirtelen leizzadt a hátam,

ment az adás: mivel mentsem a helyzetet?) Sikerült rábírnai a fiút – saját érdekében – hogy a „király” parancsát el kell fogadnia.

Aztán megbeszéltük a helyzetet. Kicsit átléptünk a jelenbe, az életünkbe és a saját városunkról szólt a történet, de azzal a kiegészítéssel, amit tenniük kell érte.

Zárnak-e a kapuk, vagy nem? Mire való annyi kapu egy városban? (Mi 16 kaput számoltunk meg Jeruzsálemben.) Elindult a rejtély megoldása.

A kapukon engedjük be a jóhír-hozókat, a királyi küldötteket, a kereskedőket, a vendégeket, a szakmunkásokat. – Szükségünk van rájuk.

Nem engedjük be az ellenséget, a gonosz szándékú embereket, mert a kapu védi a várost, a városlakókat. Ez a kapu feladata. De ha a zár nem jó, akkor ki-bejár rajta mindenki. A jó és a rossz egyaránt.

Én is elgondolkodtam – mielőtt nekik feltettem volna a kérdést – vajon működik-e a kapum. Dübörgő kocsikon vágatnak be a politika vasszekerei, megzavarnak, félelmet keltenek bennem – nekik ez a dolguk, de vajon, miért nem állok ellene?

A gyerekek is mondták a számítógép játékaikat, a Net vonzását, a krimiket, a fegyveres akciófilmeket, a csúnyabeszédet, a kólát, a divatot, az autómániát.

Aztán megvizsgáltuk a falak állapotát. A fal választóvonal a „kint” és a „bent” között. Kívül rekednek a zugárosok, koldusok, zavaró elemek. (Gondolkodtam a saját falaimon és szomorú dolgokat vettem észre.)

Lassan elmosódnak azok a tiszta, erős határvonalak, amelyek a szüleim idejében oltalomként álltak őrt hitéletünk felett. Annyi mindenre mondom: haladni kell a korral, más világot élünk! Oly sok különbséget fedezek fel a gyerekkorom és a mai; az 50 évvel ezelőtti és mostani hívó élet között. Elém állnak ezek az apró dolgok, mert ezek rések a falamon. Bejött a világias gondolkodás, nagy erővel törtet más népek hit- és vallásgyakorlata. Olyan könnyen fogadtuk el, szinte ellenállás nélkül.

A réseken ki is vihethetnek, amit akarnak. A rókák lopnak, és a szív dolgai könnyen vihe-

tők. Odavész a termés, a Lélek gyümölcse, munkánk és életünk értelme.

Itt-ott elmosódik a határ, másfelé is. Már sokaknak elég a „keresztény” név is, és az jó is, igaz. De mi van az ősökkel, a mártírokkal az Úr Jézus példájával? A kapcsolat az más. Meghívjuk, behívjuk, megvendégeljük a szeretett és a tisztelt vendégeinket. Tisztelet öveze őket, de nem utánzás. Jól értékelem magamban ezt a kérdést? Gondolko-dom.

Azután a gyerekek kérdeznek és nekem kell felelnem a problémájukra. Az iskolai hittan tanítás tanaira, az elferdített igazságok kérdéseire, az agyonhallgatott kiáltó tényekre. Ledől a fal. Lyukak tátonganak rajta. A kapuk zárja elromlott.

Próbálok mentséget keresni, védem a romokat, ragaszkodom a helyzethez, pedig Isten csak a bűnöst menti, de nem a bűnt.

Aztán az egész jeruzsálemi fal témához hozzájött a mondas, mindjárt az adás elején: „nem vállalom.”

És ezzel is kell foglalkoznunk, mert a fiatalokból lesz a jövő gyülekezete, de így, hogy: nem vállalom? Látják-e bennem a jó példát? Az imaórai részvételt, a hétköznapi istentisztelet fontosságát, látogatom-e az időseket, a betegeteket? Hogy állok a bizonyosságtevéssel, a szolgálattal? Minden a pénzért megy?

Volt egy pár vélemény, ami arra utalt, hogy a falakat sürgősen ki kell javítanunk, mert már idegen szelek járnak ki-be a réseken:

Külföldön akarok élni, ott többet lehet keresni!

Nem baj, ha a fiú haja „ragacsos”, lehet hogy jó fiú.

Az idősek menjenek szeretetházba, ott értenek a gondozáshoz.

Otthon lehet maradni istentisztelet helyett, ha meccs van, ha VB van, ha aludni akarok.

Vállalás – nem vállalás kérdése.

De azért volt más, becsületesebb, szebb elképzelés is, mert az egyik gyermek:

hívó lányt keres majd feleségnek; jobban meg szeretné ismerni a Bibliát; jövő évben is vállalja a rádiós szolgálatot;

nem akar a pénz rabszolgája lenni, gyülekezetben akar élni.

Mindnyájan kértük, hogy Isten óvja a várost. Legyenek biztonságosak a falai, erősek a zárai. Ne legyen rajtuk rés.

Az adást imával zártuk be: Uram, add, hogy az én városom a Te lakhelyed legyen!

Frittmann Lászlóné

Olvasóink írják

Minden alkalommal várakozással és örömmel vesszük kézbe a Jó Pásztor lapot, mert minden megtalálható benne, amit szeretünk, amire éppen akkor szükségünk van. Tartalma röviden így fogalmazható meg: Ige és Élet.

Szeretettel köszöntjük a kétéves Jó Pásztor.

Szeretjük a Vezércikk egyértelmű és mindig mai üzenetét.

Istennek szentelt életű, szolgálatokban bővülő testvéreinkről szóló – Életutak sorozatban jó visszatekinteni és emlékezni velük együtt Isten csodáira.

A Hajnalcsillag oldal szép történetei és gondolatai nemcsak gyermekeknek kedvesek, hanem minden korosztály megtalálhatja benne – emlékként, vagy követendő példaként – a tanulságot, és azt az örömet, hogy az egyszerű fogalmazás milyen nagyszerű élményt ad.

És mit mondjak még? Hiszen kifognék az időből, ha szólnék a gyülekezeti beszámolókról, a zenei oldalról, a fotópályázatról, a Könyvszemlérről, a Hit és Kultúra rovat biblikus gondolatairól, és nem utolsósorban versekről és a keresztrejtvényről.

Mert az Isten országa közöttünk van...

... a családban, ahol a gyermek még nem beszél, de már sok mindent ért, és magától összekulcsolja a kezét, amikor az asztal körül kijtjük az Úr Jézus nevét.

... a vasárnap reggeli csoportos biblia- és imaórán, ahol egyformán gondolkodunk és nem szükséges a másikat meggyőzni arról, ami magától értetődő.

... az úrvacsorán, ahol egymás kezét megfogva érezzük azok kézszorítását is, akik már „előrementek”.

... a világszövetségi vasárnapon, amikor sokan vagyunk együtt és érezzük, hogy erősek vagyunk és tudjuk, hogy azon az úton kell haladnunk, amelyen az elődeink is jártak.

... a kerti sütögetéskor, amikor egy kicsit ketlenebbül beszélgetünk és mégis tudjuk, hogy „egyvel többen vagyunk”.

... és volt Pünkösdhétfőn Rákospalotán a gyülekezet közösségi napján is, ahol játszottunk, fociztunk, gitározunk és énekelünk, asztalközösségekben voltunk együtt és az élénk júniusi szellő messzire elfújta a „Jó Pásztor” CD dallamait...

K.Á.

Isten áldja meg minden szolgálatot végző testvérünket azzal az örömmel, amit az Úr Jézus ígért Pál apostol által: „buzgólkodjatok mindenkor az ÚR munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15:58). (G.E-né)

***

Kedves Almási Bácsi!

Köszönjük szépen a könyveket, amit gyermeknapra és korábban is kaptunk, külön is köszönjük a videokazettákat. Nagyon örültünk mindennek. Sok-sok szeretettel köszöntjük a Jó Pásztor Kiadó minden dolgozóját.

A kocsordi vasárnapi iskolások nevében: Czellar Dóra vasárnapi iskolás, és két tanítójuk: Anita, Gitta.

***

Nagyon köszönöm a Rusz Demeter nyugalmazott lelkipásztorról szóló, számomra is fontos és értékes írást. Örülök, hogy személyesen is ismerhetem őt, együtt szolgálhattunk a Kőrösvidéken. Személyében az Úrnak egyszerű, melegszívű, nagyon gyakorlatias szolgáját ismerem. Isten áldását kívánom rá és a Testvérek további életére. (D.I. – Komló)

***

...A Jó Pásztor c. lapot jó volna havi lappá fejleszteni... De nagy áldás kéthavonként is. Istenünk áldását kívánom további munkájukra. (DG – Békés)

Köszönöm és hálás vagyok ezért a lapért, amit el tetszett indítani. Nagy megelégedéssel olvasom, és fejtem a rejtvényt, amely nem csak kikapcsolódás, hanem lelki feltöltődést is ad számomra. (Török-szentmiklós)

***

Nagyon örülünk ennek az újságnak, különösen a rejtvénynek, mert sok lelki növekedést kapunk általa. A Bibliát forgatva pedig mindig kapunk újabb tanítást, amíg keressük az ígehelyeket, ami fölött máskor elsiklottunk. (Karcag)

***

Sokat tanulok azáltal, ahogy kutatók a rejtvény szavai után a Bibliában. Észrevettem azóta, ha szeretnék valaminek utána olvasni a Bibliából, jóval hamarabb megtalálom, mint korábban. (Isaszeg)

***

Nagyon hálás vagyok a Mennyei Atyámnak és a testvéreknek, hogy bibliai rejtvényfejtéssel foglalkozhatom. Nagyon silányak lennének a körülményeim enélkül. A lapot is szeretem olvasni. Támogatom imáimmal az egész szerkesztőséget. De külön a rejtvény-szerkesztő testvérnőnek kívánok sok bölcsességet és testi-lelki erőt továbbra is. (Jucika néni, Bp)

Képrejtvény

Jó Pásztor Arcképcsarnok

A nemzetközi és a magyar baptista egyháztörténet néhány kiemelkedő személyiségét mutatjuk be a Jó Pásztor Arcképcsarnok sorozatban a teljesség igénye nélkül.

Feladat:

1. Megnevezni a képen látható személyt.
  2. Közölni születésének és halálának évét.
- A helyes választ beküldők közül a három leggyorsabbat jutalmazzuk.

Extra feladat:

1. Rövid életrajzot írni a képen látható személyről.
2. Fölsorolni azokat a gyülekezeteket, amelyekben szolgált.
3. Megírni, hogy melyik temetőben nyugszik és pontosan hol (parcella és sírhely-szám).
4. Fényképet készíteni a sírról és azt mellékelni.

Az extra feladatot legjobban megoldó I. pályázó jutalma egy 10000 Ft értékű, a II. helyezetté egy 8000 Ft. a III. helyezetté egy 5000 Ft értékű evangéliumi CD-, video- és könyvcsomag.

Beküldési határidő: szeptember 10.

A közölt grafika Gulyás Boglárka alkotása 1996-ból.

A századik

Volt száz juha egy gazdának,
De az egyik elveszett.
Ment, mendégélt, elkóborolt,
Mély szakadéka esett.

Bégetett nagy keservesen,
Véres volt a lábnyoma.
Tüske tépte, kő szagagatta.
Szurdok lett az otthona.

Utána ment a jó pásztor,
Hívogatta, kereste.
Elhagyta az egész nyáját,
Hogy őt visszaszerezze.

Kockáztatta az életét.
Borzasztó volt a mélység!
Gyötörte az elveszettet
A szomjúság, az éhség.

De a pásztor megtalálta,
A vállára vetette,
Tiszta szívből örült neki,
Dajkálgatta, szerette.

+

Nagy az öröm a mennyben is,
Ha egy bűnös hazatért,
Mert az Atya Fiát adta
Az elveszett juhokért!

(Gerzsenyi Sándor verse az új kötetből)

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

BÖRTÖNLEVELEK

Szeretett Lelkipásztor Testvér!

Szeretett Testvéreim!

Egy-két hónapja tudom, hogy levelet kell írnom a Gyülekezetnek. Nem tudom hogyan, de a Szentlélek indíttatását érzem, melyen keresztül a testvéreknek tudniuk kell, hogy mennyire hiányoznak és tudniuk kell, hogy Urunk Szentlelke aktívan kísért idebent is. Pünkösöd ünnepe alkalmából szeretnék írni a Lélek munkájáról, de nem közvetlen, direkt módon, hanem a Benne megnyilvánuló óvó és erőt adó, vigasztaló Lélek munkáján keresztül.

Kedves Testvérek! Alig várom, hogy otthon legyek a gyülekezetben és előttem állhassak és elmondhassam, hogy itt bent is otthonom volt és van. Szeretném, ha tudnátok e bizonyágtételeken keresztül, hogy Urunk miként kísért.

Mikor 2005. augusztusában bejöttem, valaminek a vége lett és valami elkezdődött. Akkor még nem tudtam, milyen csodák várnak rám, hogy ez az utolsó alkalom mennyire az élő Isten közelségében és személyes megismerésében telik. Szóval egy szerdai napon kezdődött. Miután beengedtek a Nagy Ignác utcai BV-be, adategyeztetés után bekerültem egy „csurma” nevű gyűjtő helyiségbe. Ott vannak összesűrítve – szó szerint – az aznap tárgyalásra várók, a szállításra várakozók és a frissen bekerültek. Már akkor elkezdődött az akkor még számomra érthetetlen folyamat. Annak rendje-módja szerint készültem a befogadásra, és amit tudtam, megvásároltam, hogy semmiben ne szenvedjek hiányt (élelmiszer, kávé, tisztasági szerek). Mondanom sem kell, hogy az ott várakozó kb. 80 ember közül jó páran elég erőszakos és elvetemült bűnözők. Ők keresik az alkalmat, hogy bárkitől is, de elvegyék a javikat. Én is összetűzésbe kerültem velük, s mivel ismertem már az efféle rabló viselkedést, megpróbáltam felkészülni rá. Természetesen a dolgok nem úgy alakultak, ahogy én terveztem, és annak ellenére, hogy sűrűn az Úrhoz fordultam bensőmben imán keresztül, mégis szinte minden javamtól „megszabadítottak”. Mondhatnám azt is, hogy önként átadtam, de ez nem lenne igaz. Bizony volt bennem harc és lázadás. Próbáltam felfogni, és próbáltam elfogadni ezt az állapotot, de képtelen voltam megnyugodni.

Késő délután átszállítottak a X. kerületi B.V. Intézetbe. Felérve a szintre, ahol leendő lakhelyem várt, valahogy minden megváltozott. Nyugalom, békesség, de a legfontosabb, hogy a szabadság érzése töltött el. Kedves Testvérek! Urunk a szárnyai alá vett, és elküldte rám akkor Szent Szellemének harcos erejét. A harrosság

nem úgy nyilvánult meg a zárkában, ahová kerültem, hogy minden felforgató erejűvé vált, hanem számomra egy falleromboló, egy szeretet-hullám adó erővé lett. Zárkatársaim előtt már az első mondatokban kimondatta velem, hogy az Ő gyermeke vagyok. S bár ezek az emberek nem szoktak hozzám, de estére igen érdeklődően közeledtek hozzám, illetve nem is hoztam, hanem a megváltó Úr Jézus Krisztushoz. Roma emberek és bűnözők lévén, nem kevés ravaszással és haszonlességgel fordultak az egyház felé, de ez az állapot folyamatosan lanyhult. Bár én is keveset tudtam akkor az Írásból, de amit kimondtam, hatással volt rájuk, és szembesítette őket saját maguk gyarlóságával. És láss csodát! Ezek a fél életüket börtönben töltött emberek elkezdtek először szegényet érezni, és később a szeretetet hallottam vissza lelkükből.

Küldetésem két hét múltán abban a zárkában – az Úr akarata szerint – lejárt. Amit mondanani akart a Szentlélek, azt elmondta. Természetesen – emberi gondolkodással – ott akartam maradni, mivel nem láttam (s most sem látom mindig) az Ő akarátát. Kivettek dolgozni, így másik emeletre, másik zárkába kellett mennem. Nem tudom, mi lett volt zárkatársaimmal, nem tudom, hogy jó helyre esett-e a „mag”, de reménykedem és kérem a Megváltót, hogyha nem is én, de legalább más arathasson ezekből a szívekből, s hogy ki tudja őket emelni az életbe!

Tehát elbúcsúztam, és másnap új emelet, új zárka. Ez sem volt egyszerű, de mint kiderült, csodálatos volt Isten terve. Haladtam a fegyőrrel a zárkák sora előtt, de sehol sem akartak fogadni – mondván, hogy kevés a hely, és féltették viszonylagos kényelmüket. Az utolsó zárka ajtajában kint állt egy fiatal roma fiú. Őt is megkérdezték, hogy hajlandó-e fogadni engem? – Természetesen – válaszolta. Négyágvas zárka, a többiek még dolgoztak. A félelem helyett már nemcsak a békesség, hanem a békességnek a természetessége volt velem. Pár óra múlva megismertem a többi zárkatársam is. Volt közöttük egy Dániel nevű roma fiatalember, és az első percben kiderült, hogy mindketten hívők vagyunk. Ő a Hit Gyülekezetének a bemeztett tagja. Urunk szándéka szerint keresztyén közösségbe kerültem ismét. Hol van már a „csurma” emléke, pedig látom, hogy így kellett lennie, miszerint minden nélkül, tisztán és szegényen kellett belépnem, minden nélkül kellett gazdagságom hírét, örömhírét átadni! Elkezdődtek a

Régi énekek új feldolgozásban 3.

Áldott légy!

(Férfikar, vonósműgyestre és orgonára)

 Zene: R. Maxwell - W. Wings
 - feld. Tóka Szabolcs

 Szöveg: Békefi Pál (1-2. vsz.,
 a refrén írója ismeretlen)

1. Mint eltévedt bárány a mélyben lent, bolyongtam én is sok éven át. De
 2. Az Atyának háza oly távol volt mikor a bűnek szolgáltam én, De

Megváltó Jézus halálba ment, hogy keresse lelkem üdvét, ja - vá.
 Irgalmad, Jézus, felém hajolt, s most boldogan nyugszom az Úr ke - zén.

Áldott légy, mert megváltottál, Áldott légy, mert meggyógyítottál!

Áldott légy a bocsánatért, (áldva) Gazdag és örök új é - le - tért!

Áld - - - va légy!

beszélgetések, a tapasztalatcserék. Újabb és újabb élményeket, új társakat, testvéreket kaptam. Idézve egyik keresztyén levelező társam: „tudatlanságunkkal is egymást emeltük fel”. Hol a benti keresztyén testvér adott bizonyosságot a szeretetből – Urunk szeretetéből –, hol az én utam és „hazatérésem” tapasztalatai és a Megváltó szeretete emelte fel őt. Surányi Péter börtönmissziós testvérem és barátom segített nekem és nekünk. Valószínű tapasztalata és emberismerete által, de főként a Mennyei Atya sugallatára ellátott engem tanulmányokkal – Merrill C. Tenney: Újszövetségi bevezető –, melyeken keresztyén megismertem az akkori (krisztusi) kor történelmét, földrajzát, hétköznapjait és teológiai irányzatait. A Szentlélek hajtott és hajtott, lázas tanulásba kezdtem – az én tempóm és lehetőségeim szerint –, s mint egy örvény, a másik két keresztyén testvér is indítást kapott. Mondanom sem kellene, a téli esték megteltek az Úr jelenlétével. Még olyanok is csatlakoztak hozzánk, akik most hallották először az Örömhírt. Mint az evangéliumokban: kiszélesedett az Úr felségterülete. Nagyon szép idők voltak és forradalmiak. Ezért írtam a legelején, hogy itt is otthon vagyok, mert hol ne lennék otthon, ha ott van velem Urunk, ha minden nap Hozzá fordulhatok, ha érezhetem jelenlétét és még jobban megismerhetem. Pontosan úgy van, ahogy az Írás mondja – ismerd meg a Fiút és megismered az Atyát – csakis Rajta keresztyén, az Ő végtelen szeretetében, amiből bennünk is van (már bennem is van valamennyi), ha tudunk engedni Neki és a kereszttel élünk minden nap. Hála és dicsőség az Ővé! Ösztönzést, paraszat, s majdan lángot is ad ehhez! Itt meg kell említenem ajándékait. Most nem a nyelvekzenszólásra, nem a prédikálás adottságára és nem a gyógyításra gondolok. Hanem, hogy nekem, a nincstelennek, a bűnösnek megmutatta magát. Azt mondta, hogy gyermeke és harcosa vagyok, és egyben örököse is. Testvéreket adott, melyek az én dicső családom, tehát hovatartozást (identitást) adott. Keresztyén szülőket, keresztyén családokat kaptam Tőle. Még egy fontos dolog: Édesanyám is visszatért Hozzá! Ő valamikor hívó volt, de elvesztette hitét, elfordult az Atyától. S megint csak az Írás jut az eszembe, mert egyedül voltam otthon keresztyén, még gyenge a hitben, de a gyengeség is elég volt ahhoz, hogy Anyum az Ő arcára emelje tekintetét. Hála az Úrnak, a mai nap már ő is a családom! A gyülekezetben élő kedves testvérektől, így az Atyától szép ajándékot kaptam karácsony napján. Nem volt ennél szebb karácsonyom, és igen hálás vagyok a Testvéreimért! Köszönöm!

Érdekes módon a mai állapot – az Úrral való kapcsolatra gondolok – szintén az evangé-

liumi példát tükrözi. A benti testvérek szabadultak. Azt mondhatom: szinte egyedül maradtam, illetve kettesben az Úrral. Személyes kapcsolatam most tanításában tükröződik. Szinte alig tudok beszélni valakivel róla, viszont annál többet vagyunk kettesben, az imára helyezve a hangsúlyt. Az utolsó idők szolgálatai jutnak eszembe, ahol Jézus tanítványaival foglalkozott. Lehet, sőt valószínű, hogy készít, formál a kinti világ próbáira. Hiszem, hogy tervének részesei vagyunk, s hiszem, hogy – ilyen körülmények között tudomásul kell vennem – most a felkészítés időszaka van. Nem tudom mi vár rám. Nem tudom, mi lesz a szolgálatom. Lesz-e egyáltalán? Nem tudom. Egyet tudok, hogy

úgy lesz jó, ahogy Ő akarja! Nekem csak engednem kell, mert nem láthatom át az Ő tervét, de mivel Atyánk, így szeret minket, és gyermekeinek az örökélet dicsőségét adja. Legegyen érte hála!

Kedves Lelkipásztorunk, Mihály testvér!

Köszönöm türelmedet és köszönöm imádságokat családomért és értem. Minden nap imádkozom értetek, és lélekben veletek vagyok! Remélem, ebben a levélben látható a Szentlélek munkája, tisztasága és igazságának ereje.

Áldja az Úr a Testvéreket!

Szeretettel:

D.I. 2006. 05. 23.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
	14						15						
16		17				18					19		
20	21		22			23			24		25		
26		27		28				29		30			31
32			33				34					35	
36						37							
38					39			40			41		42
				43						45			
46	47		48						49			50	
51			52					53		54		55	
56		57						58			59		60
61				62		63			64			65	
66	67		68						70				71

KERESZTREJTVÉNY

A bibliai nevek és a megfejtendő igevers az új fordítás szerinti írásmóddal került a rejtvénybe.

Vízszintes: 1. A megfejtendő igevers első része 14. Az ő fiai voltak a Szent Sátor hordozói 15. Ha Ábrahámnak nem lett volna végül örököse, akkor ő örökölte volna a vagyonát – ford. 17. Egyenletes felületű 18. Józsué által elfoglalt város Bétel közelében 19. Saul apja 20. Száj páros betűi 22. Lázár egyik nővére 25. „Az” öröklődő tulajdonságok hordozója 26. Spanyol, uruguayi és portugál autók 28. Híres szakadék a Duna-kanyarban 29. Forma 31. Mutatószó – ford. 32. Az ákombákom része! 34. Egy aszszony malomkövel bezúzta a koponyáját egy fellegvár ostroma során 36. Jeremiás írnoka 37. Mózes és Áron apja 38. A földbe rejt 39. A hidrogén és a kálium vegyjele 40. Jobb láb! 41. LSGÁ 43. Ő mondott példázatot a királyt választó fákról 45. **A megfejtendő igevers harmadik része 46.** Az egyik századparancsnok, aki segítette Jósáfatnak Jóás királytételében 50. Féltség, ügyetlen – ford. 51. Nedv 52. A hét vezér egyike nevének betűi keverve 53. Családon belül az azonos nevéek fiatalabbikának jelölésére szolgáló rövidítés 55. Sárgás, vöröses fém 56. Körülvesz 58. Itt telepedett le Ábrahám apja 60. Római ötvenegy 61. Kamionjelzés 63. A legfontosabb 64. „A” görcs 66. Az egyik tanítvány 70. Áron egyik fia

Függőleges: 2. Hamuban van! 4. Tárgy, amit a főpap a szíve fölött viselt 5. Absolon húga 6. Az egyetlen hegy, ahol hajó is járt 7. Személyes név 8. Lerója egynemű betűi 9. A derelye egyik széle! 10. Mutatónévmás 11. Kiejtett betű 12. Gyík betűi keverve 13. Nem vele 16. **A megfejtendő igevers második része 18.** Pára! 21. A lajtosok és fuvolások ósátya 23. Római 999 24. Énekes lévita Dávid idejében, aki magas hangú lanton játszott 25. Osztrák, kambodzsai és spanyol autójel 27. Arra a helyre való, ahonnan a kémek Kánaánba indultak

29. Lót nagybátyja 30. Az ammónia alkotórész 33. Etiópia bibliai neve 34. A délelőtti angol rövidítése 35. A-val a végén: város, ahol Péter meggyógyított egy sántát 37. Iratköteged 39. Éli főpap egyik fia 41. Asszony, akiről tudjuk, hogy gyenge szemű volt 42. A 12 kém egyike 43. Rómán stílusu templomáról híres község 44. Keresztül 47. Máté neve, mielőtt tanítvány lett volna 48. Izséit 49. Itt temették el Ráhelet 53. Csacsihang 54. A sátorlakók ósátya 57. Össze-vissza verd! 58. Mértékegysége pl. a kalória 59. Júda királya, saját udvari emberei ölték meg – ford. 62. Sebhely 63. Fésűli egynemű betűi 65. Hátral szaladgál! 67. Latin é 68. Kiejtett betű 69. Egymást követő betűk az abc-ben 70. A jód és a hidrogén vegyjele 71. Arab páros betűi

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

**Beküldendő: az igevers és az igehely
Beküldési határidő: 2006. augusztus 31.**

A pünkösdi rejtvény helyes megfejtése: Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Leleke lakik bennetek. (Róma 8:9).

Helyes megfejtést küldtek be: Lőrinc Jánosné (Bp), Kovács Bálint (Pócsmezgyer), Martonné Sz. Margit (Tahi), Czab Elekne (Debrecen), Jámbor Ferencné (Debrecen), Fekete Albert (Dévaványa), Bögös Sándorné (Karcag), Vezsenyiné Ács Magdolna (Pécel), Ecsedi Istvánné (Érd), Mayer Imre (Dunaújváros), Pásztor Józsefné (Miskolc), Sóvágó Antal (Hbőszörmény), Gyaraki Mihályné (Békés), Gulyás Ernőné (Bp), Ilyésné Katona Ibolya (Pécel), Kovács Bálint (Ujkigyós), Török János (Tabdi), Farkas János (Kiskőrös), Kálmár Gyula (Békés), Szádeczki Ildikó (Veresegyház), Kovács Imréné (Ráckersztúr), Polányi István (Bp), Dan Imre (Komló), Kustán Jánosné (Dunaújváros), Bócsa Sára (Dunaújváros), Dan János (Békés), Lomjanszki Jánosné (Órbottyán), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Erdei Imréné (Karcag), Sándor Mária (Bp), Radványi József (Sajóecseg), Surányi Pál Istvánné (Dunaharaszti), Baka Sándor (Bp), Mihály

Sándor (Szada), Ruzsa Eszter (Méhkerék), Kalkó Abigél (Göd), Asztalosné G. Éva (Bp), Szabó Sándor (Veresegyház), Hegyes Lajosné (Kunfehértó), ifj. Kalla Sándorné (Fót), Czomba Miklósné (Tuzsér), Török Sándor (Debrecen), Kalmár Lúdia (Kiskőrös), Zsira Jenő (Pécel), Majnár Bertalanné (Bükkzsérc), Vajda Jánosné (Orgovány), Szabó László (Ujkigyós), Simó Margit (Tatabánya), Bajka Dénes (Ujkigyós), Schumanné V. Ágnes (Monor), Bálint Kálmánné (Bszemes), Horváth Béláné (Szada), Györki Árpádné (Szada), Bárány Bertalanné (Órhalom), Nagy Sándorné (B.újfalú), Scsaviczkine Káldi Ildikó (Bp), Gyarakiné B. Edit (Békés), Szűk Tibor (Miskolc), Gyaraki Lászlóné (Békés), Tóthné Sz. Csilla (Békés), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Bálint Géza (B.csaba), Koncz Zoltán (Bp), Káldi Istvánné (Beregszász), Bathó Erzsébet (Komárno), Spangenberg Rudolf (Komló), Nagy Vilmosné (Miskolc), Végh Sándor Bálint (Bp), Gyurján Istvánné (Kiskőrös), Grósz Györgyné (Kétegyháza), Juhász János (Kiskunhalas), Tóth Antalné (Hbőszörmény), Durkó Gábor (Békés), Pálfi Józsefné (Szalkszentmárton), Pálmai Zoltánné (Szokolya), Tóth Szimonetta (Biharugra), Mikó Andrásné (Bp), Kovácsné Teréz (Kiskőrös), Bozsóky Ferencné (Székesfehérvár), Bok Lászlóné (Bp) Mikó Andrásné (Bp), Balajti Mátyásné (Isaszeg), Dr. Maczkó Márton (Miskolc), Tassi Lászlóné (Dömsöd), Fekete Albert (Dévaványa), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Kamenszki Józsefné (Pécel), Borbíró Józsefné (Törökzentmiklós), Bácsi Lajosné (Karcag), Bohus Lenke (Szalánta), Varga Nándorné (Rácalmás), Gyügyei László (Fót), Serestyén Gyula (Debrecen), Szolga Benjámín (Alberttelep), Hodoszó Jánosné (Méhkerék), Polányi Károlyné (Bp), Horváth István (Dunavecse), Nagypáti Ildikó (Baja), Bíró Sámuelné (Tuzsér), Andrásk Andrásné (Felsőpetény), Barta Gyuláné (Mezőkövesd), Bolemányi Jánosné (Kiskőrös), Neuheiser Jánosné (Borjád), Deşzk Mihályné (Acsa), Szűcs Gábor (Bp) Andrásk Ödön (Szód), Ábrahám Antalné (Alsógöd), Cséki Margit (Dunaharaszti), Horváth János (Fadd), id. Zentai László (Bp), Rózsa Tiborné (Kiskőrös), Williams Anikó (Anglia), Virág István (Ilk), Daniné Alvári Aranka (Pécs), Bathó Pál (Dunaharaszti), Tóth Istvánné (Dunakeszi), Szabó Lászlóné (Bp), Lisztesné Oros Erzsébet (Albertirsa), Bukács Józsefné (Oroszlány), Murányi Tiborné (Tiszaroff), Vitális Istvánné (Ilk), Landech Imréné (Komló), Nagy Mihályné (Baja), Csányi Mártonné (Bp), Csórsz Mihályné (Bükkzsérc), Gáncse Mihályné (Kétegyháza), Barát Imréné (Nyíregyháza).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Kiadó:
JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 06.255/2002/4.
Számilaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
Adószám: 18696619-1-13
Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
E-mail: jopasztor@baptist.hu
Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: dr. Almási Mihály
Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
Nyomás: Mátyus Bt.
HU ISSN 1786-268X